

G. P. Malachov

Neobvyklé způsoby uzdravení a léčby

G. P. Malachov
NEOBVYKLÉ ZPŮSOBY UZDRAVENÍ A LÉČBY

Přeloženo z ruského originálu:

G. P. Malachov

Необычные способы оздоровления и лечения

Czech edition by

Alexander Giertli – EUGENIKA Pbl.

P. O. Box 187, 850 00 Bratislava 5

tel./fax: 00421-2-63810659

E-mail: eugenika@eugenika.sk

www.eugenika.sk (www.eugenika.cz)

Překlad © Radka Kneblová (REDIGO)

Odpovědná redaktorka: Lydie Nevřelová (REDIGO)

Korektura: Markus Soják (REDIGO)

E-mail: redigo@redigo.cz

www.redigo.cz

Grafická úprava: Miroslav Nemec

Návrh obálky: Miroslav Nemec

Bratislava 2009, 2017

Tisk: ARIMES

ISBN: 978-80-8100-135-2

Další informace o úspěšné léčbě petrolejem a ropnými
produkty na leznete na stránkách

www.lekarenskypetrolej.cz

včetně děkovných dopisů a recenzí vyléčených
pacientů.....

Obsah

Úvod	10
Léčivé vlastnosti sloučenin obsahujících uhlík.....	11
Ropa	11
Ropa a lékařství.....	19
Léčba petrolejem.....	21
Stručná charakteristika petroleje.....	21
Charakteristika petroleje ke svícení.....	23
Mechanismus léčivých účinků petroleje.....	25
Léčba osteochondrózy v domácích podmínkách	37
Petrolej proti onkologickým onemocněním	39
Tinktura hadovky v petroleji.....	55
Vnější užití petroleje.....	58
Ohlasy čtenářů na léčbu petrolejem.....	82
Petrolej proti zahradním škůdcům	87
Todikamp – zázračný preparát.....	89
Tinktura ze zelených vlašských ořechů v petroleji	89
Způsob přípravy Todikampu	97
Zkušenosti s užíváním Todikampu	100
Fytotodik a Todiklark.....	107
Další sloučeniny uhlíku používané v lidové medicíně.....	115
Léčba popelem a uhlím.....	120
Léčení bylinami	124
Způsoby využití léčivých rostlin.....	124
Byliny v praxi	139
Aloe.....	139
Bez černý	141
Bolehlav plamatý	144
(velmi jedovatá rostlina)	144
Dobromysl.....	145
Dvouzubec trojdílný.....	146
Hořec.....	147
Jahodník obecný.....	148
Jitrocel (větší a prostřední).....	149
Kalina obecná.....	151
Kmín kořený	151
Komonice lékařská.....	152
Kopřiva	153
Kopytník evropský.....	155
Kozlík lékařský	156
Leknín	158
Lékořice	159

Levandule.....	161
Lnice obecná.....	162
Lopuch plstnatý.....	163
Meduňka lékařská.....	164
Okřehek.....	166
Oman pravý.....	166
Pampeliška (smetanka) lékařská.....	168
Pelyněk pravý.....	169
Podběl.....	172
Proskurník lékařský.....	174
Puškvorec.....	176
Smil písečný.....	177
Srdečník.....	179
Třezalka.....	181
Vlaštovičník větší.....	184
Vlčí mák.....	188
Zeměžluč lékařská.....	189
Stromy a keře.....	192
Broskvoň.....	192
Bříza.....	192
Cypřiš.....	194
Drmek.....	194
Dub.....	195
Granátovník.....	195
Hrušeň.....	196
Jabloň.....	196
Jalovec obecný.....	196
Jasan.....	198
Jilm.....	198
Kaštan.....	199
Kdoule.....	199
Lípa.....	199
Mandarinka.....	200
Ořešák vlašský.....	201
Platan.....	203
Růže.....	203
Růže šípková.....	204
Tomel.....	205
Topol bílý.....	206
Trnka obecná.....	206
Vrba.....	208
O vlastnostech stromů.....	209
Kovy a minerály.....	213
Zlato.....	213

Stříbro.....	213
Měď.....	214
Cín.....	214
Olovo.....	214
Železo.....	214
Magnetit.....	214
Diamant.....	215
Jantar.....	215
Tyrkys.....	216
Jaspis.....	216
Nefrit.....	216
Smaragd.....	216
Perla.....	217
Křišťál.....	217
Alabastr.....	217
Korál.....	217
Pyrit (markazit).....	218
Hematit, krevel.....	218
Malachit.....	218
Jachont ¹⁸⁾	218
Lazurit.....	219
Ametyst.....	219
Karneol.....	219
Mramor.....	220
Popel.....	220
Mastek.....	220
Jíl.....	220
Skalice.....	221
Síra.....	221
Sádrovec.....	221
Sül.....	221
Brusný kámen.....	222
Soda.....	222
Tkaniny.....	226
Hedvábí.....	226
Len.....	226
Vlna, vlněná látka.....	227
Bavlna.....	227
Syntetické materiály.....	228
Další léčivé prostředky.....	229
Čpavek.....	229
Holubinec.....	229
Kadidlo.....	229
Kopyto.....	230

Moucha	230
Mumio	230
Myšinec	236
Pijavice	236
Pivo	236
Sláma	236
Slina	237
Vaječná skořápka	237
Víno	237
Vlasy	238
Vosk	238
Žába	238
Žížala	239
Léčba pomocí vody	240
Protiová voda	240
„Živá“ a „mrtvá“ voda	240
Levitovaná voda	242
Křemenná voda	242
Urinoterapie	244
Složky uriny a jejich vlastnosti	244
Druhy uriny a jejich schopnosti	247
Postupy urinoterapie	258
Jedinečné způsoby očisty organismu	272
Očista tlustého střeva	272
Očista jater pomocí bylin	275
Dvojitá očista jater	278
Očista jater pomocí pohybů	278
Letní očista jater	280
Očista krve	282
Očista ledvin pomocí jedlového oleje	282
Jedinečná očista ledvin	283
Očista ledvin semeny lnu	283
Jednoduchá očista ledvin pomocí odvaru z bylin	284
Očista ledvin pomocí melounu	285
Očista od solí pomocí bobkového listu	285
Očista organismu pomocí sání rostlinného oleje	286
Očista od parazitů	287
Očista pomocí pelyňku	289
Očištění organismu pomocí hladovění	290
České prameny	297
Poznámky	298

Autor tuto knihu doporučuje pro rozšíření vědomostí čtenářů o léčivých metodách lidového léčitelství.

Úvod

V této knize jsou shromážděny různé neobvyklé způsoby uzdravování. Hlavní pozornost je věnována léčebným vlastnostem sloučenin uhlíku – konkrétně léčbě petrolejem, Todikampem (viz samostatná kapitola dále) a dalšími preparáty tohoto typu. Tyto sloučeniny se za mnoho let praxe výborně osvědčily při léčbě různých nemocí – například při onemocnění opěrného a pohybového aparátu (kosti, svalstvo a šlachy), následcích zranění a popálení, nemocech cév (flebitida, tromboflebitida a Buergerova nemoc), onemocnění periferního nervového systému, gynekologických a kožních nemocech, nachlazení či radikulitidě. Zvláštní kapitola je věnována léčbě onkologických nemocí pomocí petroleje.

Kromě toho zde naleznete užitečné informace o léčení bylinami, o urinoterapii a metodách léčby pomocí různých nerostů, kovů a vody. Domnívám se, že mnohé z vás zaujmou originální způsoby očisty organismu, které uvádím na stránkách této knihy.

Chci ještě připomenout, že pokud se začnete léčit sami, musíte přihlížet ke svému věku, individuální konstituci a biologickým rytmům svého organismu.

Praxe ukazuje, že úspěch samoléčby závisí na úplném a důsledném očištění organismu a správné stravě a myšlení. Mí draží čtenáři, přeji vám zdraví!

Léčivé vlastnosti sloučenin obsahujících uhlík

Sloučeniny, které obsahují uhlík, využívali lidé k léčení již od dávných dob. Před stovkami let přírodní zdroje ropy a asfaltu vyvolávaly obrovský zájem lékařů, protože se s úspěchem používaly k léčení různých nemocí.

Avicenna o ropě a asfaltu ve své knize *Kánon lékařství* napsal:

Ropa

Druh: Známe bílou ropu (častěji užíváme pojem *petrolej*, případně *kerosin*) a černou ropu, což je čistý babylonský, případně jiný asfalt.

Vlastnosti: Horká a suchá čtvrtého stupně.¹

Vlastnosti: Je tekutá, zejména ta bílá; rozpouští a otvírá ucpaná místa.

Klouby: Ropa, zvláště její bílý druh, pomáhá od bolesti v kyčlích a v kloubech. Svou teplotou odstraňuje patogenní chlad z kloubů.

Hlava: Tmavomodrá ropa je užitečná při bolestech v uchu.

Oči: Ropa je užitečná na bílý zákal očí.

Dýchací cesty: Ropa je užitečná na astma a na chronický kašel; pije se v nevelkém množství s teplou vodou.

Vylučovací orgány: Mírní bolesti ve střevech a větry. Ropa, zvláště ta černá, ničí červy. Všechny druhy ropy uvolňují (moč a menstruace) a zmírňují větry v močovém měchýři a chlad dělohy.

Protijed: Pomáhá při uštknutí.

Židovský asfalt², asfalt

Druhy: Říká se, že jeden druh asfaltu prýští z některých hor a druhý se vynořuje na povrchu některých bažin. Černý asfalt je špatný a je podobný dehtu. Jsou to lehké černé kousíčky; jestliže je zapálíme, pak se u nich objeví povrch jako u kůry; nicméně se snadno roztírají.

Výběr: Vhodnější asfalt je purpurový, tuhý a těžký. Černý a nečistý je špatný.

Povaha: Hořlavina třetího stupně, a to i za sucha.

Vlastnosti: Jeho účinnost se blíží účinnosti dehtu. Posiluje orgány, a jestliže se pije, rozpouští krev v břichu.

Kosmetika: V podobě masti pomáhá od bílých skvrn na nehtech.

Otoky a vyrážky: Podporuje dozrávání u průušnic.

Poranění a vředy: Mažou se jím lišeje a oteklá poranění; zastavuje zduření.

Klouby: Z asfaltu se dělají léčivé obvazy při dně; pije se a maže při zánětu sedacího nervu.

Orgány dýchání: Asfalt je užitečný při kašli a na vředy v plicích. Pomáhá vykašlávat a také odstraňuje hnis z hrudi. Je užitečný při zduření mandlí a při angíně.

Vylučovací orgány: Je užitečný při ztuhnutí dělohy, a jestliže se zavede do pochvy sedací koupelí, přináší

užitek při výhřezu dělohy a bolestech v ní. Jestliže se z něho udělá klystýr s ječmennou vodou, pomáhá od úplavice.

Dodatek: Lidé jej používají v lampách místo olivového oleje.

Středověký arménský lékař Amirdovlat Amasiaci ve své knize *Nepotřebné pro laiky* napsal:

„Ropa – nafta. Setkáváme se s ní v zemi Peršanů. Bývá černá a bílá. Lepší druh je bílý a čistý. Její povaha je horká a suchá čtvrtého stupně. Pomáhá při nedoslýchavosti, šumu v uších, ochrnutí, bolesti zubů a nemocech nervů, jež jsou způsobeny chladem. Jestliže ji vpravíte do oka, očistí jej, přidá bělmu oka jas a ochrání oči před šedým zákalem. Pomáhá při astmatu a chronickém kašli. Otevírá ucpaná místa a snižuje množství hlenu. Jestliže se pije nebo zavede do pochvy, vyvolá potrat. Léčí dělohu. Odstraňuje oba druhy hlístů.³

Jestliže se maže, pomůže při zvířecích bodnutích. Jestliže se pije nebo maže, pomůže při bolestech v kostech, kyčlích a kolenou. Viděli jsme ochrnuté, kteří ji vypili a uzdravili se. Užívaná dávka – dva dramy.⁴

Její škodlivé účinky odstraňují semena jitrocele indického a jejich sliz. Náhradní surovinou je dřevitý dehet.

Patene říká, že ropa se dělí na dva druhy: černý a bílý. Lepší je bílá ropa. Ničí protáhlé hlísty a zabíjí je. Sabak říká, že škodí plicím. Její škodlivé účinky odstraňuje ocet a tragant.⁵ Náhradními surovinami jsou černá ropa a dřevitý dehet.

Známe dva druhy asfaltu, přičemž vhodnější je tuhý asfalt. Povaha asfaltu z Mrtvého moře je horká a suchá druhého stupně. Má rozpouštěcí schopnost. Díky asfaltové masti mizí skrofulóza. Jestliže budete vykuřovat, odhalíte epilepsii. Změkčuje prsa, zastavuje chrlení krve a odstraňuje krev z břicha. Jestliže se pije nebo se udělá klystýr s ječmennou vodou, pomůže při úplavici. Jestliže se namaže na kůži, vyléčí lišej. Také odstraňuje bílé skvrny z nehtů a vitiligo. Pomáhá při onemocnění sedacího nervu a dně. Posiluje tělo, změkčuje nejrůznější ucpávky a vysušuje vředy. Užívaná dávka je půl dramu. Škodí ale mozku – jeho škodlivé účinky odstraňuje růže. Náhradní surovinou je dřevitý dehet.

Patene říká, že máme mnoho druhů. Jeden druh se nazývá „zemní pot“. V Širázu jej nazývají *mumio palut*. Jiný druh vzniká ve vodě a nazývají ho „vodním mumiem“. Druh, který se vytváří na horách, je nazýván „horský pot“. Ten se vaří a lisuje. Je podobný černé pryskyřici. Jeho zápach připomíná dřevitý dehet. Lepší je purpurový druh. Příliš černý druh není dobrý. Podle Boží vůle pomáhá člověku, jenž utřil rány, a tomu, kdo má zlomeniny. Je to vyzkoušeno. Obyvatelé Byzantské říše jej nazývali *asfaltos*. Jestliže se vpraví do oka, odstraní bílý zákal a také vlhkost. Jestliže se z něho udělá mast na mokvající vředy, zahojí je. Zastavuje rovněž chrlení krve a pomáhá při nemocech prsů. Náhradní surovinou je dehet. Jeho škodlivé účinky odstraňuje kafr. Užívaná dávka je dva dramy.“

Ve *Velké lékařské encyklopedii* jsem našel zmínku o městečku, v němž se léčí ropou: „Naftalan, balneologické lázně stepní oblasti Ázerbájdžánské sovětské

socialistické republiky⁶, leží v oblasti Goranboj – 18 kilometrů na jih od Geranu, 68 kilometrů od města Gjandža a 360 kilometrů od Baku. Naftalan leží v nevelké kotlině, která je protnuta v severní polovině říčkou Naftalan-Čaj. Na jejím břehu se nacházejí vrty, jež dodávají jedinečnou léčivou naftalanskou ropu.⁷

Ozdravovna leží ve velkém stinném parku s bazénem, květinovými záhony a stromořadím.

Naftalanská ropa se rozsáhle používala k léčbě již ve 12. století. Ve 13. století známý cestovatel Marko Polo napsal, že na hranici s Gruzii je veliká studna s olejem na léčení nemocí. Do Naftalanu se hrnou nemocní nejen ze zakavkazské oblasti, ale i z celého Blízkého a Středního východu. Později se naftalanská ropa vyvážela do Německa, kde z ní připravovali léčivé a technické preparáty, a rozšířila se tak daleko za hranice Ázerbajdžánu. Naftalanskou ropu jako léčebně preventivní prostředek hojně používali Japonci v období rusko-japonské války a Němci během první světové války.

Léčebnými prostředky lázní jsou léčivá ropa – *naftalan* – a suché subtropické podnebí.

Naftalanská ropa je jako aktivní léčebný prostředek předmětem podrobného výzkumu a používá se při mnoha onemocněních. Naftalanská ropa rozšiřuje cévy, zlepšuje výživu vaziv, posiluje funkci žláz s vnitřní sekrecí, vyrovnává pH, zlepšuje látkovou výměnu a posiluje obranyschopnost lidského organismu. Naftalanská ropa vykazuje protizánětlivé a bolest utišující účinky.

Tato léčivá ropa se těží pomocí vrtů, odkud je přečerpávána do nádrže, v které se odděluje od vody, a na-

konec je vedena do budovy lázní, kde jsou dvě oddělení – jedno se slunečním a druhé s parním ohřevem.

Indikace: nemoci pohybového a opěrného systému (kosti, svaly a šlachy), následky zranění a popálení, onemocnění cév (flebitida, tromboflebitida a Buergerova nemoc), nemoci periferního nervového systému, některá onemocnění centrální nervové soustavy, gynekologické a kožní nemoci a onemocnění ucha, krku a nosu.

Kontraindikace: anémie různého původu, zhoubné nádory, sklony ke krvácení, nemoci ledvin se zjevnou nefunkčností ledvin a další nemoci nad rámec lázeňské léčby.

V období Velké vlastenecké války 1941–1945 našel kromě přírodního naftalanu široké uplatnění pro zevnější i vnitřní užití i bílý naftalan zbavený pryskyřic. Je to naftalanská ropa zbavená pryskyřic, lehkých frakcí a naftenických kyselin, aniž by byl narušen její léčivý základ. Naftalan zbavený pryskyřice je efektivnější, ekonomičtější a pohodlnější k užívání než přírodní.

Léčebné preparáty z naftalanské ropy: rafinovaná naftalanská ropa, mast Naftalan, naftovazelína, naftalansalicylvá pasta, borito-zinko-naftalanová pasta, dehtová pasta se zinkem, sirno-zinko-naftalanová pasta, pasta z ichtyolu, zinku a naftalanu, naftalanská mast, naftalanské čípky, naftalanský pudr, léčivý tmel, kafr s naftalanem, salol s naftalanem, mentol s naftalanem. Dva poslední preparáty se připravují z naftalanu zbaveného pryskyřice.

Naftalan se také využívá v různých koupelích – v koupeli, která je ohřívána sluncem nebo parou, v perličkové koupeli, koupeli spojené s helioterapií,

soluxem nebo obloukovými lampami, v koupeli se suchým vzduchem pro inhalaci a v dalších.“

Tato ropa zvláštního druhu se používala k léčení mnoha nemocí. Lékaři zkoumali její léčebné vlastnosti a určili indikace a kontraindikace.

Co je to naftalanská ropa? Z čeho skládá? *Velká lékařská encyklopedie* říká: „Naftalanská ropa (ropa z Naftalanu, ropa naftalan, *Naphtha naphthalan*, *Naphthalanum liquidum raffinatum*) – léčivá ropa, jež představuje složitou směs naftenových a aromatických uhlovodíků a pryskyřic a obsahuje málo lehkých frakcí. Naftalanská ropa je hustá sirupovitá kapalina černé barvy s nazelenalou fluorescencí a někdy s mírnou opalescencí. Má slabý charakteristický aromatický zápach a projevuje se slabě kyselou reakcí. Obsahuje do 0,19 % síry a patří k těžkým druhům ropy. Specifická hmotnost 0,94–0,96⁸, bod varu 140–147 °C. S vodou se nemísí, pouze s glycerinem a oleji. Zcela se rozpouští v benzinu, trichlormetanu, benzolu, částečně v etylalkoholu (95 %); rozpuštěná část má kvůli přítomnosti naftenových kyselin kyselou reakci.

Naftalanská ropa a její preparáty mají v současné době široké uplatnění v dermatologii, neboť naftalan změkčuje kůži, včetně zrohovatělých částí, dezinfikuje, snižuje svědivost, slabě tiší bolest a působí protizánětlivě.

Základní indikace k léčebnému použití naftalanské ropy a jejích preparátů: akutní a chronické dermatitidy a ekzémy, mikrobiální ekzém, neurodermitida, popáleniny kůže, některé druhy pyodermie a šupinatého ekzému, svědění kůže a prurigo. V koncentraci 15 až 20 % mohou být preparáty použity také k léčení prole-

ženin a některých poranění. Naftalanská ropa nedráždí kůži, nezpůsobuje otravu; na rozdíl od dehtových preparátů nezpůsobuje fotosenzitivitu. Nebrzdí perspiraci, nezahřívá kůži.

Naftalanská ropa se pro vnější léčbu může používat v různých léčivých podobách, např. jako zásyp, pasta, mast a podobně.

Jeden z nejrozšířenějších preparátů naftalanské ropy je naftalanská mast (*Ung. naphthalani*), která je směsí osmi dílů naftalanské ropy se dvěma díly cerezinu nebo parafínu. Vyrábí se průmyslově. Homogenní látka černé barvy zevnějškem připomíná ichtyol. Ve vodě není rozpustná, při roztírání se mísí s vodou až do 35 % (neztrácí masti podobné složení) a také s glycerinem a oleji; v lihu je málo rozpustná. Tato trvanlivá látka může být uschována několik měsíců, a dokonce let. Používá se jako základ pro výrobu masti v 10–25% koncentraci a může být použita také v čisté podobě.

Druhým preparátem získaným z naftalanské ropy, je emulze naftalanu (*Emulsio Naphthalani liquidi*); 10% emulze rafinované naftalanské ropy ve vodě je sirupovitá kapalina černé barvy s nazelenalou fluorescencí, charakteristickým zápachem a slabě kyselou reakcí. S vodou se nemísí. Lihový extrakt naftalanské ropy se používá k léčbě mazotoku. Podle indikací může být naftalan použit v kombinaci s jinými léčivými látkami – například s mastí ze síry, dehtu a naftalanu, pastou z ichtyolu a naftalanu, naftalansalicylovou mastí a dalšími, kde se koncentrace naftalanu a také síry, dehtu a ichtyolu může měnit.“

Ropa a lékařství

Ropa je směs organických sloučenin a obsahuje především velké množství uhlovodíků – 82 až 87 %. Podle uhlovodíků, které se v ní nacházejí, je: 1) parafinická, 2) naftenická, 3) aromatická.

Do ropy patří organické kyslíkové sloučeniny jako kyseliny a fenoly (fenol neboli hydroxybenzen je nejsilnější antiseptická látka!). Kromě toho ropa obsahuje také organické sloučeniny síry a dusíku. Sloučeniny síry, jak je známo, zpomalují růst bakterií a používají se v lékařství proti různým mikroorganizmům. Sloučeniny dusíku v podobě močoviny zvyšují aktivitu enzymů při dělení a ničí infekce. Někteří lékaři při léčení rakoviny nasazují preparáty na bázi močoviny.

Když mluvíme o léčivých vlastnostech ropy, je nutné kromě chemického složení brát v úvahu i následující faktory: stáří ropy, obsah látek, s nimiž ropa přišla do styku (horniny, voda, plyny), fyzické podmínky v ložisku ropy (teplota, tlak, vliv magnetického pole a dalších faktorů) a působení mikroorganizmů na ropu.

Z čeho a jak ropa vznikla, neví spolehlivě nikdo. Jednoznačně můžeme tvrdit, že je to produkt činnosti planety, který je uložen v různé hloubce zemského povrchu – od několika set metrů až po několik kilometrů. Je možné říci, že je to koncentrovaná síla a produkt Země.

Z ropy se vyrábějí stovky různých látek: palivo, lékařské preparáty, produkty nutné pro kosmetický průmysl, suroviny k syntéze vláken, k výrobě gumy, umělých hmot, olejů, kyselin a podobně. K léčení začala být ropa používána již velmi dávno. Římští lékaři z ní připravovali léčivé masti; v léčebné praxi ji

využívali známí lékaři starověku i středověku. Ropa byla k léčení používána až do padesátých let minulého století, kdy tuto přírodní (v čisté formě) látku zcela vytlačil farmaceutický průmysl. Je to uvedeno ve *Velké lékařské encyklopedii*:

„Očištěná ropa (*Petrae rectificatum*) je čirá bezbarvá kapalina s charakteristickým zápachem, získává se z čisté italské ropy a od surové ropy se odlišuje nepřítomností pryskyřičných látek. Používala se vnitřně jako *anthelmintikum* a také při vodnatelnosti, křečích a dalších onemocněních. Přípravek *Skalpen* se připravoval z parafinového oleje a používal se jako prostředek pro zesílení vlasů. Gabianový olej je ropa, která se těží v Gabianu ve Francii. Preparát se vyráběl v kapslích ve směsi s ovocným sirupem a používal se při zánětu průdušek, zánětu hrtanu, bronchiálním astmatu a dalších nemocech dýchacích cest.“

V lidové medicíně se preparáty na bázi ropy používají dosud. Nyní se otevírají nové možnosti využití, protože se objevují další léčivé vlastnosti ropy a preparátů z ní vyrobených.

V této knize se budeme zabývat převážně produkty destilace ropy, které mají zjevné dezinfekční účinky: petrolej, naftalen, benzin a další.

Léčba petrolejem

Stručná charakteristika petroleje

Petrolej je směs uhlovodíků C_9-C_{16} a získává se při destilaci ropy (v rozmezí teploty 110–320 °C). Destiláty ropy, jež obsahují síru, se čistí vodou.

Petrolej obsahuje příměsi sloučenin síry, dusíku nebo kyslíku. Jeho barva je od bezbarvé až po světlehnědou s modrým nádechem. Podle chemického složení a způsobu zpracování ropy, z které se petrolej získává, obsahuje:

- Nasycené alifatické uhlovodíky – 20–60 %;
- Naftenické uhlovodíky – 20–50 %;
- Bicyklické aromatické uhlovodíky – 5–25 %;
- Nenasycené uhlovodíky – do 2 %.

Čím vyšší je bod varu směsi, tím více je v ní bicyklických uhlovodíků.

Rozlišují se následující druhy petroleje: letecký, ke svícení (podrobuje se dodatečné rafinaci pomocí síranů pro snížení obsahu pryskyřic a naftenových kyselin), k technickým účelům a jako rozpouštědlo (dodatečně se podrobuje dearomatizaci). V lidovém léčitelství se využívá letecký petrolej a petrolej ke svícení.

Petrolej se vyrábí z ropy a z toho můžeme odvodit jeho léčebné účinky. Výše jsem se již zmínil o použití ropy v lékařství k léčbě různých nemocí. Chci zvláště zdůraznit, že vše, co bylo výše řečeno o léčivých vlastnostech ropy, se v plné míře vztahuje i na její pro-

dukt –petrolej, jenž také obsahuje příměsi sloučenin kyslíku, síry a dusíku.

Jaký petrolej použít k léčebným účelům

K léčebným účelům se používá petrolej ke svícení a letecký petrolej.

V lidovém léčitelství se odedávna používá petrolej ke svícení (lijí se do lamp k osvětlení místností). Letecký petrolej se objevil mnohem později. Předpokládá se, že je lépe očištěn, a proto je pro léčebné účely vhodnější. Existují dva druhy leteckého petroleje – letní a zimní. Do zimního se přidávají látky, které brání jeho zamrznutí. To je nutné vědět a pro léčení využívat pouze letní letecký petrolej.

Petrolejem se léčí od dávných dob, kdy se ještě nevědělo o jeho příměsích, a proto doporučuji použít obvyklý petrolej ke svícení.

Petrolej ke svícení

Petrolej ke svícení je určen k využití v topných zařízeních a v lampách v obytných prostorách. V petroleji ke svícení je omezen obsah těžkých frakcí, jež zhoršují průběh hoření. Na exploatační vlastnosti petroleje má významný vliv obsah aromatických uhlovodíků: se snížením jejich obsahu vzrůstá intenzita jasu plamene a výhřevnost petroleje. Proto se různé druhy petroleje klasifikují podle výšky nečadivého plamene – ukazatele, který závisí na obsahu aromatických uhlovodíků. Vyrábějí se tři typy petroleje ke svícení: petrolej 30, petrolej 25, petrolej 20. Čísla označují výšku nečadivého plamene – která je 30, 25 a 20 milimetrů.

Na léčení je vhodný kterýchkoli petrolej z výše jmenovaných typů.

Charakteristika petroleje ke svícení

Znak jakosti	petrolej 30	petrolej 25	petrolej 20
Hustota při 20 °C, kg/m ³ , max.	790	795	830
Frakční složení:			
destilace do 200 (270) °C, %, min.	25	50	(80)
98 % destilace, °C, max.	–	–	10
konec varu, °C, max.	280	290	–
Barva, podle jednolitosti, max.	1	2	15
Výška nečadivého plamene, mm, min.	30	25	20
Teplota zakalení, °C, max.	-15	-15	-12
Kyselost, mg KOH/100 cm ³ , max.	1,0	1,0	1,3
Popelnatost, %, max.	0,002	0,002	0,005
Hmotnostní podíl síry, %, max.	0,02	0,015	0,1

Poznámka: Pro všechny druhy platí, že neobsahuje kyseliny rozpustné ve vodě, zásady a mechanické příměsi; při zkoušce na měděné destičce měď nereaguje.

Podle mě je petrolej ke svícení, který se prodává v běžných prodejnách, vhodný k léčbě a nevyžaduje čištění. Takovýto petrolej jsem několikrát ve své praxi použil. Někteří lidé se však domnívají, že je třeba jej očistit. Nabízím několik možností očisty petroleje.

Způsoby očisty petroleje:

1. Nalijte petrolej do láhve o objemu 0,5 litru, vsypte tři polévkové lžíce soli, dobře protřepejte a potom přeced'te přes vatou nebo gázu do druhé láhve – tu zcela zaplňte a postavte na podložku do hrnce se studenou vodou. Přiveďte k varu a vařte hodinu a půl. Láhev a hrnec pokličkou nepřikrývejte. Sůl zůstane na dně. Buďte opatrní, protože petrolej při zahřívání může vzplanout.

2. Petrolej, dokonce i letecký, je možné čistit v domácích podmínkách následujícím způsobem: Do třílitrové láhve nalijte jeden litr petroleje a jeden litr vroucí vody. Láhev uzavřete polyetylenovým víčkem. Po navléknutí rukavic (abyste se nespálili) několikrát protřepejte a nechejte několik minut odstát. Potom hadicí odčerpejte vodu. V dělicí vrstvě mezi kapalinami se nahromadí nečistota. Nakloňte láhev a tuto kapalinu spolu s částí petroleje slijte do samostatné nádoby k následující očistě. Stejným způsobem očistěte ještě dva litry petroleje.

Názor chemiků na výše uvedené čištění:

„Pozorování ukazují, že čistý letecký petrolej bílé barvy má dostatečnou čistotu k přípravě různých vnějších obkladů a mastí. Žlutý petrolej ke svícení je třeba očišť'ovat. Nejlepším způsobem je destilace, kterou se ale kvůli hrozbě požáru a výbuchu nedoporučuje provádět bez speciálního vybavení. Výše popsaná metoda

domácí očisty musí být upravena následujícím způsobem: Jeden litr petroleje se po dobu dvou až tří minut protřepává s jedním litrem horké vody (60–70 °C), pravidelně se odklápí víčko a odstraňuje nadměrný tlak. Po vytvoření vrstev kapaliny se vrchní (petrolejová) vrstva slijí, ale chomáče na hranici dělení vrstev se neodebírají. Celkově je však efektivita takovéto očisty dosti sporná.“

3. Petrolej přefiltrujte přes říční písek (předem jej promyjte a vysušte), přes gázu a vatou. Po této filtraci zmizí specifický zápach petroleje. Petrolej je možné filtrovat i přes aktivní uhlí – výsledek bude stejný.

4. Hrdlo čisté skleněné láhve převažte gázou, na ni položte kus černého chleba a na něho nasypete silnou vrstvu na prášek rozdrceného dřevěného uhlí. Petrolej pečlivě zahřejte a horký jej filtrujte skrz chléb s uhlím – nejlépe čtyřikrát.

Mechanismus léčivých účinků petroleje

Na základě konkrétních příkladů z praxe lidového léčitelství se pokusím objasnit mechanismus léčivých účinků petroleje. Myslím si, že to budou poznatky užitečné pro praxi. Nejprve připomenu lékařské indikace a kontraindikace naftalanské ropy, které je možné nepřímým vztáhnout i na petrolej.

Indikace: nemoci pohybového a opěrného systému (kostí, svalů a šlach), následky zranění a popálení, onemocnění cév (flebitida, tromboflebitida a Buergerova nemoc), nemoci periferního nervového systému, některá onemocnění centrální nervové soustavy, gy-

nekologické a kožní nemoci a onemocnění ucha, krku a nosu.

Kontraindikace: anémie různého původu, zhoubné nádory, sklony ke krvácení, nemoci ledvin se zjevnou nedostatečností ledvin a další nemoci, jež nejsou určeny k lázeňské léčbě.

Smrtelná jednorázová dávka petroleje je pro člověka tři až čtyři sklenice na lačný žaludek.

Pavel Kurennov ve své vynikající knize *Ruská lidová léčba* uvádí několik receptů, kde je používán petrolej a další sloučeniny uhlíku:

Starobylý lidový způsob léčení revmatizmu (mírný přípravek)

Rvmatismus je jakékoli onemocnění, které je provázáno bolestí svalů a kloubů. Nejčastěji revmatismus vzniká z nachlazení a prochlazení. Pro jeho léčbu je třeba použít opačně působící prostředek – zahřát a zmírnit bolest v dané oblasti. Lidová medicína k tomuto účelu používá dvě silně zahřívající látky – sůl a hořčici – a jako jejich rozpouštědlo a změkčovaadlo petrolej.

Recept přípravy: 180 g soli, 90 g sušené hořčice. Přimíchat tolik petroleje, aby vznikla směs v konzistenci kysané smetany. Vhodný je petrolej letecký i ke svícení.

Způsob použití: vtírat na noc, dokud se směs nevstřebá.

Tento přípravek je lepší než glycerin a krémy a změkčuje kůži na rukou.

Petrolej v tomto receptu má kromě role změkčovadla a rozpouštědla také další léčivé účinky. Zahřívá,

podporuje přenos soli a hořčice na nemocné místo. V postižené oblasti otevírá cévy, zlepšuje výživu buněk, normalizuje rovnováhu mezi kyselinami a zásadami, zlepšuje látkovou výměnu a má protizánětlivé a bolest utiňující účinky. Výsledkem je, že revmatismus zmizí.

Sibiřský babský prostředek na revmatismus

Vezme se dostatečně velká měkká látka⁹, aby jí šlo překrýt nemocné místo (ruku, nohu, případně jiné části těla). Namočí se v kvalitním petroleji a přiloží se na nemocnou část těla. Potom se vezme ručník, kterým se ováže místo, kde je přiložená látka namočená v petroleji. Tak se vytvoří tepelně izolační vrstva, jež je nutná pro kvalitní zahřátí nemocného místa. Ručník se upevní pomocí elastického obvazu. Většinou se za nějakou dobu začne oblast pod ručníkem silně zahřívát – právě to je nutné pro vyléčení revmatizmu. Jestli bude pocit pálení pro kůži skoro nesnesitelný, pak je třeba ručník trochu uvolnit, ale zcela jej nesundávat. Petrolejový zábal se nechává působit od třiceti minut do dvou hodin. Po sejmutí ručníku a látky namočené v petroleji se doporučuje namazat kůži rostlinným olejem nebo vazelínou. Dělá se to kvůli tomu, aby se z horka neodlupovala kůže. Mechanismus působení petroleje je stejný jako v prvním receptu.

Oblíbený lidový prostředek na revmatismus

Do láhve od šampaňského s kvalitním uzávěrem se nalije 180 g dřevného oleje (jestliže jej nemáte, můžete jej nahradit olivovým olejem). Přidá se tam od deseti do dvaceti lusků červené papriky a nalije se

180 g dobře vyčištěného petroleje. Vše se dobře protřepe dohromady, pak se nechá vyluhovat na teplém místě¹⁰ po dobu devíti dnů a denně se protřepává. Tato směs se maže na noc. Ráno je potom třeba obléknout si teplé vlněné spodní prádlo a vlněné punčochy.

V tomto receptu olivový olej působí jako změkčovaadlo, petrolej jako rozpouštědlo a zahřívací prostředek a červená paprika jako silný zahřívací prostředek. Celkově prostředek změkčuje, zahřívá, zlepšuje krevní oběh a látkovou výměnu ve ztuhlé a prochlazené části těla. Právě tento účinek tvoří základ pro vyléčení revmatismu.

Mechanismus fungování petroleje je stejný jako v prvním receptu.

Starodávny prostředek na revmatismus

V lékárně si kupte sladkovodní houby. Rozpusťte jednu čajovou lžičku másla, nakapejte deset kapek petroleje a smíchejte se sladkovodními houbami na kašičku. Směs vetřete na noc do nemocného místa a ovažte flanelem. Tento postup proveďte jednou, a jestliže potom budete znovu cítit bolesti, pak je třeba za týden tuto léčebnou proceduru zopakovat. Častěji vtírat směs sladkovodní houby s máslem není možné, protože by se objevila vyrážka kvůli podráždění kůže – při vtírání se kůže totiž silně zahřívá.

Lidový způsob léčení angíny čištěným petrolejem

Tímto způsobem je možné léčit angínu pouze na samotném začátku nemoci. Je třeba přefiltrovat petrolej přes silnou vrstvu hydroskopické vaty.¹¹ Namotejte

na konec špejle kousek hydroskopické vaty, namočte do očištěného petroleje a potřete zanícené mandle. Je třeba mazat co nejhlouběji v krku každou půlhodinu po dobu jednoho dne a pak angína rychle pomine.

Někteří doporučují kloktat petrolej (stačí jedna čajová lžička).

Jestliže je nemoc zanedbána a dostala se dovnitř (na mandlích vznikly abscesy), pak se léčba čištěným petrolejem považuje za opožděnou, neúčinnou a zcela nepoužitelnou.

Petrolej posiluje obranné síly organismu a má protizánětlivé a bolest utišující účinky. Nejdůležitější je, že silně vysušuje, což způsobuje dehydrataci a smrt patogenních mikrobů, které se nacházejí na sliznici mandlí a krku. Proto je tak důležité zachytit patogenní proces na samotném začátku, dokud mikrobi nepronikli hluboko. Na venkově někdy mazali petrolejem krk nemocným záškrtem, aby rozevěřeli pablány, protože jinak se člověk mohl udusit.

Léčba akutního zánětu průdušek pomocí petroleje

Rozpusťte trochu medu v polovině sklenice portského vína a dobře rozmíchejte. Očistěte a rozdrťte paličku česneku. Připravte 40–50 ml petroleje. Před spánkem pečlivě natřete chodidla nohou česnekovou kašičkou a hrud' petrolejem, potom si oblečte vlněné ponožky, teplé spodní prádlo, vypijte sklenici portského vína s medem a lehněte si do postele. Tento postup opakujte denně do úplného vyléčení.

Tento způsob léčby pomáhá posílit zahřívání a cirkulační procesy organismu a díky tomu je možné odstranit hlen z oblasti plic a vyloučit jej z těla.

Léčba mokvavého ekzému petrolejem

U holčičky se na ohybu krku objevila malá červená skvrna velikosti nehtu. Dále se rozrůstala a bylo třeba obrátit se na kožního lékaře. Ukázalo se, že je to mokvavý ekzém. Léčba, která spočívala v mazání napadeného místa jódem, nepomáhala. Ekzém se dále zvětšoval.

Nemocné radili ráno a večer mazat postiženou kůži čistěným petrolejem, jenž byl předtím přefiltrován přes říční písek (který matka dříve promyla a vysušila), gázu a vatou. Po takové filtraci mizí specifický zápach petroleje. Petrolej je možné filtrovat i přes aktivní uhlí. Výsledek bude stejný, ale náročnost procesu čištění menší.

K úspěšnému vyléčení, kdy nemoc beze stopy zmizela, stačily pouhé dva, tři dny.

Mokvavý ekzém vzniká v důsledku toho, že se na kůži vytvoří pro něj vhodné vlhké prostředí. Abychom se jej zbavili, je třeba zbavit jej příležitosti k výskytu – vysušit kůži. Použití petroleje v tomto případě bylo opodstatněné tím, že má silné vysoušecí vlastnosti. To spolu s baktericidním účinkem stačilo, aby mokvavý ekzém rychle zmizel.

Léčba revmatické karditidy a vady mitrální chlopně petrolejem

Žena měla patnáct let revmatickou karditidu. Trpěla častými angínami s vysokou teplotou, nevolností

a bolestmi v nohách a rukách. Dlouho dopředu věděla, že bude pršet, protože ji loupalo ve všech kloubech. Léčba antibiotiky, mazání a léčebné koupele nepomáhaly. Mikrobi se na nějakou dobu schovali hlouběji do organismu a potom vše začalo znovu.

Jednou se dozvěděla, že na venkově se nemoci krku, angíny a záškrt léčí petrolejem, a rozhodla se to vyzkoušet. Při prvních příznacích začínajícího onemocnění krku namotala na tužku vatový tampon, namočila jej do petroleje (je třeba se jen zlehka dotknout petroleje), široce rozevřela ústa a potřela si mandle. Díky této jednoduché proceduře bolesti v krku ihned zmizely.

Když tento způsob léčby používala dva roky, všimla si, že zmizely bolesti nohou a potom i příznaky revmatické karditidy! Potvrdily to i výsledky vyšetření.

Revmatická karditida a také srdeční vady mnohdy vznikají jako důsledek častých angín. Člověk je několikrát odstůně a potom dříve zdravé srdíčko začne zlobit. Vyšetření zjistí revmatickou karditidu a vadu srdce. Je zjištěno, že během angíny se patogenní mikrobi dostávají do krve a jsou nesený jejím proudem do srdce. Tam vytvářejí kolonie, které se rozrůstají, vyvolávají mechanické změny srdečních chlopní a oslabují srdeční sval. Velmi rychle si zvykají na antibiotika, a dokonce se množí ještě bujněji.

Petrolej, jenž má specifický antimikrobiální a protiplísňový účinek, je úspěšně ničí, aniž by ovlivňoval organismus a jeho obvyklou mikroflóru. Zvyšuje obranné síly organismu, rozšiřuje cévy a zlepšuje živování. Uvedené faktory působí na prapříčinu nemoci a způsobují řádné obnovení srdeční činnosti.

Léčba petrolejem je dlouhodobá a je třeba ji provádět pravidelně. Každodenně se užívá ráno nalačno 5–10 kapiček. Léčebná kúra je 1–1,5 měsíce a potom následuje přerušení na 2–4 týdny.

Rychlý způsob vyléčení radikulitidy pomocí petroleje

Vezme se jedna řepa střední velikosti, pečlivě se omyje a nastrouhá na drobném struhadle. Šťáva se vymačká – zde není potřebná. Výlisky se smísí s jednou plnou polévkovou lžící petroleje a dají na kartounovou látku. Ta se potom jako obklad přikládá na nemocné místo na celou noc. Obvykle k úplnému vyléčení stačí 1–5 procedur.

Lidé, kteří používají tuto metodu léčby, na dlouho zapomněli, co je to radikulitida.

Abychom pochopili vzájemné působení petroleje a řepy, podíváme se podrobněji na jejich vlastnosti.

Řepa je horká a suchá (první stupeň).

Má změkčovací, rozpouštěcí a očišťující účinek a zlepšuje látkou výměnu.

Červená řepa obsahuje více než 50 % sodíku a pouze 5 % vápníku. Tento poměr podporuje rozpuštění vápníku v organismu – zvláště i lidí, u nichž se soli vápníku uložily v organismu v důsledku požívání vařené stravy.

Chlor je silný organický očišťující prostředek pro játra, ledviny a žlučník a také stimuluje mizní žlázy. V důsledku toho je šťáva řepy užitečná pro játra a žlučník.

Řepa díky vysokému obsahu těkavých látek podporuje rychlé uvolnění stlačených míst v organismu.

Petrolej pomáhá rychlé přepravě účinných látek k nemocnému místu. Tímto způsobem kombinace petroleje a řepy zabezpečuje efektivnější působení na ložisko radikulitidy, a tedy i rychlejší uzdravení.

Recept s petrolejem na léčbu artritidy, myozitidy, dny a usazování solí

Vezme se 50 ml petroleje, 50 ml jakéhokoli slunečnicového oleje, 1/4 obyčejného mýdla a necelá jedna čajová lžička sody. Vše se pečlivě smíchá a vzniklá mast se nechá luhovat na teplém místě 3–5 dnů.

Způsob užití je jednoduchý: Před spánkem do sucha vetřít mast do nemocného místa, které je pak třeba pro lepší zahřátí zabalit vlněnou tkaninou. Abyste získali výrazný léčivý účinek, stačí vtírat okolo jedné čajové lžičky masti. Ráno se kůže omyje teplou vodou bez mýdla.

V důsledku silného zahřátí kůže se mohou objevit alergické reakce. K jejich odstranění je třeba zmenšit dávku a provádět proceduru jen jeden až tři dny.

Tento recept zahrnuje tři ingredience, které vzájemně zesilují účinek při zahřívání organismu. Olej není jen pojídlem, ale také hraje úlohu změkčovadla usazenin. Petrolej pomáhá lepší přepravě látek k nemocnému místu.

Amirdovlat Amasiaci o sodě napsal: „Je bílá a červená. Lepším druhem je bílá. Její podstata je horká a suchá na třetím stupni. Má očišťující schopnosti. Odstraňuje pihy a také vyrážku na obličej. Podněcuje hustou vlhkost. Jestliže se z ní udělá horký obklad, pak rozežene (zduření) sleziny.“

Mýdlo má podle Amirdovlata Amasiaciho podstatu horkou a suchou na čtvrtém stupni. Má očišťující schopnosti. Rozhání otoky a v kombinaci s henou se využívá k léčbě kolen.

Výsledkem spojení složek, jež jsou v masti smíchány, je silný vliv na patogenní základ artritidy, myozitidy a usazování solí.

Tinktura z petroleje a červené papriky proti nachlazení

K 200 ml petroleje přidejte jednu polévkovou lžici červené mleté papriky, pečlivě promíchejte a dejte odstát. Když se petrolej zbarví dočervena, je nálev připraven k použití.

Způsob použití: Při nachlazení, bronchitidách a akutních respiračních onemocněních se nálev jemně vtírá do oblasti hrudi a zad. Aby nebyla popálena kůže (zvláště, pokud se procedura provádí u malých dětí), postupuje se takto: Jemně se namočí kousek vaty do petroleje (v případě nutnosti se přebytečný petrolej vymačká) a opíše se jím kružnice na zádech. Nanesený petrolej se suchýma rukama vetře a stejně se postupuje v oblasti hrudi a potom na lýtkách a spodní části chodidel.

Po proceduře si nemocný člověk lehne do postele (dítě je nutno napřed teple obléci), aby se zahřál a vypotil.

Při kašli mohou dospělí i děti vypít teplé mléko, do něhož se přidají 2–5 kapek petroleje. Aby petrolej nezapáchal, je nutné jej předtím přefiltrovat přes písek.

Úspěch léčby spočívá v silném zahřívání a hojném pocení, během kterého se pálí a odvádí z organismu patogenní základ nemoci (chlad a mikrobi).

Když se dobře vypotíte, převlečte se do suchého oblečení (dítěti vyměňte prádlo). Oblečení mokré od potu obsahuje „stopy“ nemoci a je nutné jej vyprat. V suchém oblečení si znovu lehněte do postele. Tuto proceduru je třeba provádět dvakrát za den – ráno a večer. Až kašel zmizí, tak si mléko s petrolejem neberte. Stačí několik dnů, abyste se zcela vyléčili z bronchitidy, bronchopneumonie a akutních respiračních onemocnění.

O základních vlastnostech petroleje již víte. Dodám ještě, že má schopnost rozehtávat a odvádět z organismu hlen, jenž se vytváří při nachlazení.

Léčivé vlastnosti má i červená paprika. Podle tvrzení Amirdovlata Amasiaciho je její povaha horká a suchá třetího stupně. Ředí a změkčuje. Zahřívá plíce a pomáhá při kašli způsobeném prochlazením. Posiluje a zahřívá žaludek a podporuje trávení.

Petrolej jako rozpouštědlo a „dopravní prostředek“ (kromě zahřívání a dalších vlastností) pomáhá v dopravě léčivého základu červené papriky k plícím. Nachlazené plíce se zahřívají, hlen v nich shromážděný (zvláště při zánětu průdušek) se rozředí a odchází. Stimulují se obranné síly organismu, což podporuje úspěšnou léčbu.

Doporučil bych dětem a lidem s citlivou kůží trochu „zmírnit“ tento recept tak, že přilijete 50–100 ml rostlinného oleje. Olej se přidává po vyluhování papriky v petroleji a směs je třeba pečlivě rozmíchat, dokud nezískáte stejnorodou hmotu. Taková mast nebude tak silně pálit kůži, vysušovat ji a dráždit. Čím jemnější a citlivější je kůže, tím více je třeba přidat oleje.

Recept lidového léčitelství na rýmu

Na noc namažte spodní části chodidel petrolejem. Namočte v petroleji jemný hadřík, vymačkejte jej a přiložte na spodní část chodidel nohou. Navlečte si na chodidla mikrotenové sáčky a na ně teplé ponožky. Teple se zachumlejte a lehněte si do postele. Obvykle se k ránu stav zlepší nebo rýma zcela mizí.

Léčba svrabu a pedikulózy petrolejem

Do objevení současných odvšivujících preparátů proti nakažení kožními parazity se léčilo petrolejem. Petrolej se mísil napůl s jakýmkoli rostlinným olejem a během dvou tří dnů mazali na noc touto směsí celé tělo a také postříkovali prádlo, punčochy a palčáky. Ráno omyli tělo a vyměnili prádlo. Obvykle pro vyléčení stačily dvě až tři procedury. Nedostatkem tohoto způsobu léčby je pravděpodobnost vzniku dermatitidy (zvláště u dětí).

Hned po skončení léčby bylo třeba všechno prádlo nemocného (oblečení, jež nosil, i ložní prádlo) pečlivě vyprat a vyvařit. Vrchní oblečení se muselo dezinfikovat od roztočů v dezinfekční komoře, žehlením horkou žehličkou (zvláště z vnitřní strany) nebo vyvětráním na vzduchu po dobu pěti až sedmi dnů. Stejně se postupovalo s matrací, přikrývkou a dalšími věcmi nemocného. Mimořádně důležitý význam má souběžná léčba všech nemocných – v rodině, škole, internátu...

Je třeba vědět, že roztoči, kteří způsobují svrab u zvířat (psů, koček, koní), se mohou také dostat ke člověku, ale nenacházejí zde vhodné prostředí pro svou existenci. Dost rychle hynou a vyvolávají pouze

krátkodobé svědění a vyrážku. Tyto symptomy mizí bez opakované infekce dokonce bez léčení.

Léčba osteochondrózy v domácích podmínkách

Předkládám vám recepty mastí na bázi petroleje, které je možné připravit v domácích podmínkách.

1. Jednu sklenici květů bezu nechat vyluhovat v 0,5 l petroleje po dobu 7–10 dnů. Natírat nemocná místa. Kontraindikace: individuální nesnášenlivost.
2. Smíchat 250 ml slunečnicového oleje, 250 ml petroleje a 5–10 lusků předem rozemleté červené papriky (podle požadované tuhosti masti). Nechat devět dnů vyluhovat na teplém místě a každý den dobře promíchat. Na noc vtírat do bolestivého místa. Ráno si obléci teplé prádlo. Kontraindikace: individuální nesnášenlivost.
3. Smíchat 50 ml petroleje, 1/4 sklenice slunečnicového oleje, 1/4 obyčejného mýdla, 1 čajovou lžičku jedlé sody. Míchat, dokud z přísad nevznikne mast. Nechat vyluhovat tři dny a potom vtírat do nemocných míst. Kontraindikace: individuální nesnášenlivost.
4. 1 a 1/2 sklenice šťávy ředkve smíchat s 1 sklenicí čistého medu a s 1/2 sklenice petroleje, přidat jednu polévkovou lžici soli, důkladně promíchat a pak vtírat do nemocných míst.

Aplikace těchto preparátů je nejúčinnější léčebnou procedurou při osteochondróze. Působí se na biolo-

gicky aktivní body, oblasti a části těla a dosahuje se silného lokálního zahřátí, významného zvýšení oběhu krve, okysličování a zlepšení výměny látek v prochlazených a napadených tkáních. Výsledek se velmi příznivě projevuje v nervově-svalových reakcích páteře.

Obvykle je nutné provést pět až deset léčebných procedur, aby došlo k plnému vyléčení. Kolik procedur je třeba konkrétnímu nemocnému, se určuje podle principu: „Užíváme, dokud bolí. A ještě jednou – pro upevnění výsledku.“ Důležitou hodnotou nabízených způsobů léčby je jejich vysoká účinnost, jednoduchost použití a možnost využití v domácích podmínkách.

Aplikace petroleje s mýdlem

Měkká plátěná látka (bez syntetických příměsí) se namočí v petroleji a vyždímá. Aplikátor musí být mokrá, ale petrolej z něho nesmí téci. Látka se dá na voskované plátno a po jedné straně se několikrát přejede kouskem obyčejného mýdla, aby se vytvořila mýdlová vrstva. Látka se přiloží nenamydlenou stranou na bolestivou oblast. Mýdlová vrstva zabraňuje odpaření petroleje, a ten se proto zcela vstřebá kůží zad. Nahoře se látka překryje voskovaným plátnem nebo polyetylémem, potom se položí vrstva vaty a vše se převáže šátkem nebo pevnou látkou. Je třeba ležet na zádech od třiceti minut do tří hodin (podle citlivosti kůže) a pociťovat pouze lehké pálení a teplo. Pravidelně je nutné kontrolovat míru zarudnutí kůže a přihlížet k tomu, že velmi dlouhé působení vyvolává popáleninu kůže a krátké neposkytuje léčivý účinek. Je třeba 3–5 aplikací s přestávkami 1–4 dny podle citlivosti kůže a jejího stavu po předchozí proceduře.

Aplikace aloe, medu a petroleje

Smíchat 50 ml šťávy aloe (1 díl), 100 g medu (2 díly) a 150 ml petroleje (3 díly).

Na jednu ze stran měkké plátěné látky se nanese roztok z aloe, medu a petroleje. Látka se přiloží se na zasaženou část zad nebo kloubů a na ni se shora položí polyetylén. Vše se přikryje vlněným šátkem a upevní.

Procedura se provádí v lehu na zádech od 30 minut do tří hodin (podle citlivosti kůže). Je třeba pociťovat jen lehké pálení a teplo. Nedopusťte, aby kůže silně zčervenala, protože velmi dlouhé působení petroleje vyvolává popáleniny. Proveďte 3–5 procedur s přestávkami 1–4 dny a řiďte se přitom citlivostí kůže.

Petrolej proti onkologickým onemocněním

V lidové medicíně se petrolej úspěšně používá k léčbě onkologických nemocí různé etiologie, přestože současná medicína pokládá tyto nemoci za kontraindikaci k jeho používání.

Uvedu dva příklady: Žena (30 let) objevila před rokem v prsu uzlinu, která se zvětšovala a bolela, a proto se obrátila na lékaře. Léčba spočívala v amputaci prsu, ale za nějakou dobu se objevily metastázy na vaječnících a v děloze. Tehdy začala nemocná žena pít petrolej. Bolesti se utišily, tlak se normalizoval a rakovinové nádory zmizely!

Jiná žena onemocněla rakovinou žaludku. Ukázalo se, že nemoc je zanedbaná. Oficiální medicína byla bezmocná, a proto nemocná na radu známých začala pít petrolej. Užívala jej po dobu dvou týdnů – třikrát

denně po jedné čajové lžičce. Za patnáct dní se cítila dobře a později se zcela uzdravila.

Čím je možné objasnit tento účinek petroleje na onkologická onemocnění? Znovu se vraťme k léčebným vlastnostem „bílé“ ropy:

1. Petrolej silně vysušuje a odvodňuje buňky. Jakýkoli zhoubný nádor je společenství živých a rychle se dělících buněk. Jestliže je připravíte o tekutinu, umírají. Díky této vlastnosti působí petrolej na zhoubné buňky ničivě.
2. Petrolej je silně pronikavý. Každý nádor se obklopuje zvláštní ochrannou vrstvou a stejně se snaží postupovat i organismus, který se od nádoru snaží také oddělit obrannou bariérou. Pro léčivé látky není snadné tuto bariéru překonat. Petrolej však umí proniknout až k nádoru a bezprostředně působit na rakovinné buňky. Této vlastnosti petroleje si všimli již v dávné minulosti, kdy věděli, že ropa, zvláště bílá, rozhání, rozpouští a otevírá ucpaná místa.
3. Zhoubný nádor způsobuje v tkáních a orgánech zánět a bolest. Petrolej má schopnost zánět rozhánět a utišovat bolest. Právě to potřebuje člověk, jenž onemocněl zhoubným nádorem.
4. V poslední době se předpokládá, že jednou z hlavních příčin vzniku a vývoje zhoubných nádorů jsou parazité. Ch. Clark zjistila, že některé hlísty vyvolávají nádory; jestliže se aplikuje léčba proti parazitům, úspěšně se léčí i zhoubné nádory. Jiní vědci odkazují na plísň, třetí (T. Sviščeva) na trichomonády, ale ve všech

případech je výsledkem léčby parazitů úspěšné vyléčení některých nádorů.

Jednou ze základních vlastností petroleje je jeho baktericidní a protihlístový účinek. Jestliže nádor skutečně vznikl v důsledku napadení organismu parazity, pak je užívání petroleje opodstatněné a povede k vyléčení. Jestliže je podstata nádoru zcela jiná (například dlouhodobý emocionální stres), pak je petrolej stejně jako i další léčba, která se nezaměřuje na psychiku člověka, neúčinný. V tomto případě je nutný zcela jiný postup. Léčba onkologických nemocí je účinná tehdy, jestliže je v souladu s příčinou:

5. Petrolej zvyšuje obranné síly organismu, a to je jedna z nejdůležitějších podmínek pro úspěšný boj se zhoubnými nádory.
6. Užívání petroleje rozšiřuje cévy a zlepšuje živování tkání. Zvláště důležité je tuto vlastnost využít během léčení nádoru. Spolu s krví se do napadené tkáně dostávají i regulační látky, jež působí na napadené buňky a nutí je podřídit se fungování celého organismu.
7. Užívání petroleje stimuluje práci žláz s vnitřní sekrecí a zlepšuje látkovou výměnu. Hormony účinně působí na buňky a regulují jejich správné fungování. Zvýšená látková výměna způsobuje mobilizaci buněk proti destruktivnímu vlivu nádoru.

Existují samozřejmě i další (molekulární, energetické a další) mechanismy působení petroleje. Protože působí na organismus jako celek i na rakovinné buňky, pomáhá nemocnému organismu bojovat s těžkou nemocí.

Tímto způsobem petrolej pomáhá k vyléčení celé řady onkologických nemocí. Nejsou to jen slova, ale výsledky rozsáhlé praxe léčení rakoviny na celém světě. Zvláště působivý je příklad Pauly Gainer, která se nejprve sama vyléčila z rakoviny a potom pomohla uzdravit se i dalším nemocným.

Podrobně vám povím o Paule a o tom, jak využívá petrolej:

Paula Gainer z Rakouska se domnívá, že petrolej léčí nemoci, jež vznikají v krvi. S pomocí popisovaného způsobu léčby vyléčila více než dvacet tisíc nemocných a získala patenty v mnoha státech.

Sama Paula vážně onemocněla rakovinou střev s metastázami. Během nemoci a léčby zhubla o čtrnáct kilogramů. Během operace jí odstranili sedmdesát centimetrů střev, ale nemoc se zhoršovala a byl napaden i konečník. Na druhou operaci k odstranění konečníku bylo pozdě, protože se uzavřel anální otvor, došlo k ochrnutí a byla napadena pravá ledvina. Po osmi dnech pobytu v nemocnici byla propuštěna domů jako nevyléčitelná. Doktoři jí předpovídali na nejvýš dva dny života.

Ochrnutá Paula ležela doma a najednou si vzpomněla, jak jeden voják vyprávěl o tom, že v Jugoslávii místní obyvatelé při různých nemocích pili petrolej a natírali se jím. Rozhodla se zkusit léčbu destilovaným petrolejem a začala jej pít po čajové lžičce na lačno.

Poprvé prý vypila polévkovou lžící petroleje a za hodinu se její stav zlepšil. Za tři dny ustaly bolesti a začaly fungovat některé ochrnuté části těla. Třináctý den žena vstala a přestala zvracet. Za šest týdnů

užívání petroleje dostala velký hlad. Vrátila se jí chuť k jídlu a začala jíst zeleninu, ovoce a maso a rychle přibírala na váze. Za nějakou dobu vážila stejně jako před nemocí.

Od té doby se již Paula nebojí strašlivé nemoci, na kterou nebyly žádné léky. Prostě na ni zapomněla. Za jedenáct měsíců po uzdravení se vdala a potom porodila dvě děti. Byla dokonce dárkyní krve.

Osud však postavil Paule do cesty nové zkoušky. Její syn onemocněl dětskou mozkovou obrnou. Nemoc zasáhla obě nohy (neohýbaly se v kolenou) a léky nepomáhaly. Užívání petroleje pomohlo chlapci postavit se na nohy a za sedm dní již běhal.

Její druhý syn se říznul do prstu a dostal otravu krve. Léčba petrolejem zlepšila za pět dnů stav chlapce a za měsíc byl úplně vyléčen.

Paula potom zachraňovala nemocné se zhoubnými nádory, kde již žádné léky nepomáhaly.

V současnosti je jí padesát let, je čestnou dárkyní krve a doktoři potvrzují její výborné zdraví.

Příčiny: Paula Gainer nezaměřuje pozornost na příčiny vzniku onkologických nemocí, protože předpokládá, že nemoc vzniká jako výsledek změn v krvi.

Léčba: Paula radí pít pouze destilovaný petrolej, který podle ní povzbuzuje lymfatické cévy a ozdravuje krev. Tato metoda léčí nemocné, jimž nepomáhají operace ani ozařování, a nevyvolává vedlejší účinky, s výjimkou nevelkého průjmu.

Podle jejích pozorování pomáhá petrolej při následujících onemocněních: rakovina s metastázami, dětská mozková obrna, otrava krve, zánět prostaty, cukrovka, astma, tuberkulóza, hemoroidy, onemocnění

jater, ledvin, střevního traktu, žaludku a srdce, dlouho se nehojící rány a vředy, bolesti hlavy, radikulitida, angína, spála, struma a nachlazení. Pomocí petroleje se odstraňují parazité z jater a střevního traktu.

Nemocným se skrytými nemocemi Paula radí užívat petrolej po 15 kapkách na kousku cukru během šesti týdnů. Začít je třeba od 1–2 kapek přidanych do převařené vody, jež se užívají třikrát denně po jídle.

Petrolej se jako prevence onkologických nemocí pije po jedné čajové lžičce po dobu jednoho roku, aby se nemoc neobnovila. Sama Paula každý rok dvanáct dnů za sebou užívá petrolej po jedné čajové lžičce nalačno. V souvislosti s tím, že ne všichni mohou pít petrolej nalačno, je možné začít s 5–6 kapkami zředěnými v převařené vodě, které se berou 2–3 denně po jídle. Léčba se provádí po dobu jednoho měsíce. Je možné brát po 15 kapkách petroleje na kousku cukru. Výsledek se zkontroluje podle rozboru moči a krve. Někdy dojde k průjmu, ale to je normální jev, jenž svědčí o čištění střevního traktu.

Při cukrovce stačí užívat po dobu 4–5 týdnů 5 kapek petroleje. Při onemocnění krve a také při vředech se doporučuje užívat čajovou lžičku petroleje. Nejprve se užívá jeden týden, pak následuje dvouměsíční přerušení, potom se užívá dva týdny po jedné polévkové lžici na lačný žaludek a nakonec 1,5 měsíce po čajové lžičce. Po spolknutí petroleje je nutné vypít čajovou lžičku rostlinného oleje kvůli promazání krku.

Během léčby se mohou objevit nevolnosti, a dokonce zvracení, ale je třeba pokračovat v užívání petroleje. Střevní trakt se bude čistit a bude odstraňovat vše neužitečné.

Při rakovině dělohy se doporučuje každý den užívat 3 kapky petroleje do úplného uzdravení.

Při diatéze dětí stačí dítěti dávat každý den po dobu 4–5 týdnů 5 kapek petroleje (je možné na kousku cukru).

Při onemocnění krve se užívá 1 čajová lžička petroleje jednou denně nalačno. Ta se užívá nejprve jeden týden, pak následuje dvouměsíční přerušení a poté se užívá čtyři týdny za sebou. Po roční pauze se léčebná kúra opakuje. Později se jako prevence užívá jednou za rok po 12 dní 1 čajová lžička petroleje nalačno.

Petrolej se doporučuje zapít 1/2 čajové lžičky slunečnicového nebo rakytníkového oleje pro vymazání krku, žaludku a střevního traktu. Já jsem po dobu léčby zajídal petrolej sušeným ovocem – fíky nebo sušenými meruňkami. Pokládám to za lepší variantu.

Ve všech případech léčby petrolej nezpůsobil otravu ani jiné škodlivé důsledky.

Jeden muž mi vyprávěl o tom, jak se léčila petrolejem jeho žena. Na prsu se jí objevila zatvrdlina, z které vycházel hnis, kromě toho měla „nějaký nádor ve střevech“ a dlouhou dobu trpěla zácpou. (Jen pro vaši informaci: výskyt zácpy nevyhnutelně vede k rakovině za 10–20 let. Organizmus se zanele a vytvoří se podmínky pro vznik nejružnější onkologických onemocnění, nejčastěji v oblasti prsu a tlustého střeva.) Nemocná se obrátila na lékaře. Byla navržena operace a chemoterapie, ale to žena odmítla a rozhodla se užívat k léčbě nejjednodušší lidový prostředek – petrolej (podle metody Pauly Gainer). Za týden se objevily zřetelné příznaky zlepšení stavu. Zmenšily se bolesti v prsu a břichu, za tři týdny se přestal vylučovat hnis

a nádor ve střevech zcela zmizel. Za nějakou dobu se úspěšně vyřešil také problém se zácpou.

Podrobně popíšu mechanismus působení petroleje při vnitřním užívání. To vám pomůže pochopit, proč pomáhá zbavit se zácpy. Zácpa má různé příčiny. Užívání petroleje pomáhá zejména při atonické zácpě.

Vnitřně se petrolej užívá od několika kapek až do jedné polévkové lžice. Protože je petrolej velmi tekutá kapalina, rychle se roztéká po sliznici úst, jícnu, žaludku a střev až do zadního průchozího otvoru. Dokáže proniknout do různých průchodů a po nich stoupat vzhůru (slinivka břišní, žlučník a játra). Petrolej vzhledem ke svým rozpouštěcím schopnostem působí na cholesterolové a tukové usazeniny, a tak pomáhá očišťovat průchody a stěny střevního traktu. Hlavní vlastností petroleje je baktericidní působení. Dezinfikuje povrch a pokrývá jej tenkou vrstvou. Tím se objasňuje jeho schopnost hubit kvasinky, mikroby a bakterie, které žijí v ústech, na mandlích, v jícnu, žaludku a střevech. Velcí paraziti, již jsou připevnění ke stěnám střev, nesnášejí petrolej a odpadávají nebo odcházejí dál dolů. Malí paraziti umírají.

Když se petrolej vstřebá do krve a lymfy, působí ničivě na mikroparazity, kteří tam přebývají. Prostorová struktura uhlovodíků petroleje pomáhá v krvi a lymfě vázat různé nečistoty. Jako rozpouštědlo organických sloučenin rozpouští tromby, ucpaná místa v krevním řečišti. Právě proto pomáhá vyléčit mnoho nemocí krve a také hemoroidy.

Při pravidelném a dlouhodobém užívání dochází k postupnému nasycení všech tkání organismu petrolejem. Proniká do žláz, tkání a orgánů, kde působí mír-

ně dezinfekčně a jako rozpouštědlo. Zlepšuje se práce jater, normalizuje se stolice, rozpouštějí se škodlivé a neužitečné organické usazeniny a ředí se všechno příliš husté. V důsledku toho začíná u mužů normálně fungovat prostata, rosolovité semeno znovu získává normální tekutost, u žen se zlepšuje odtékání krve během menstruace a podstatně se zvyšuje imunita.

Uvedené vlastnosti petroleje umožňují úspěšně léčit hrozivé nemoci, jako je rakovina s metastázami, tuberkulóza, obrna, herpes a mnoho dalších.

Uvedu ještě jeden příklad: Žena měla cystu a doktoři trvali na operaci, ale nemocná se pokoušela vyléčit bez chirurgického zákroku. Náhodou se dozvěděla o zázračné síle petroleje a rozhodla se tento prostředek na sobě vyzkoušet. Oznámila své rozhodnutí lékařům. Varovali ji, že petrolej je lidový prostředek léčby, jejíž „vědecká medicína“ dostatečně neprozkoumala. Jak nyní víme, petrolej byl svého času dostatečně prozkoumán, ale s nástupem epochy antibiotik byl nespravedlivě zapomenut. Ženu tyto argumenty nezastavily. Dala přednost konkrétnímu výsledku před různými oficiálními názory. Začala petrolej užívat třikrát denně po jedné čajové lžičce dvacet minut před jídlem. Vypila celkem okolo dvou set padesáti mililitrů petroleje, než jí během další lékařské prohlídky řekli, že cystu již nemá – tehdy se málem rozplakala štěstím.

Pověděla lékařům, čím se léčila, a poprosila o radu, co má dělat. Lékař jí řekl: „Pijte petrolej dál. Tento prostředek skutečně ještě není prozkoumán, ale jestliže vám pomáhá, není nutné jej odmítat.“

Nemocná udělala v léčbě dvoutýdenní pauzu a potom s petrolejem provedla preventivní léčebnou kúru.

Na svou léčbu vzpomíná takto: „Jsem učitelka a vždy jsem věřila v obrovskou sílu medicíny. Nyní ale není všem finančně dostupná a kromě toho její hlavní nástroj (řezání!) mnohým nevyhovuje. Proč bychom nevyužili lidové prostředky? Možná tato metoda nepomůže všem, ale mně pomohla, sláva Bohu! Proč by ji druzí neměli vyzkoušet? Všem nemocným, s kterými jsem ležela v nemocnici, jsem vyprávěla, jak a čím jsem se léčila. Přímo je to nadschlo. Dá-li Bůh, pomůže petrolej také jim.“

V lidové medicíně se rozsáhle používá petrolej v kombinaci s dalšími léčivými prostředky a dosahuje se tak zvýšeného účinku a cílevědomého působení na nádor. Podíváme se na to podrobněji.

Petrolej a rakovina žaludku s metastázami

Při rakovině žaludku s metastázami se úspěšně používá tento prostředek: 1/3 sklenice teplé vody (nebo čaje), 1 čajová lžička medu, 1 čajová lžička petroleje. Vše dobře rozmíchat a vypít 15–20 minut před jídlem. Brát třikrát denně. Na začátku léčby se může objevit zvracení. Kúra trvá 12–15 dní, dokud se nedostaví zřetelné zlepšení. Potom dávku trochu zmenšit a pokračovat v užívání petroleje s medem ještě 6–8 týdnů. Udělat 2–4 týdenní pauzu a projít ještě jednou léčebnou kúrou.

Takto jedna žena léčila svého muže, jenž již nedokázal sám vstát. Byly zapotřebí pouze dva týdny užívání petroleje s medem a muž se nejen postavil na nohy, ale také šel do práce!

Nejlepší druh: sladký a voňavý med.

Chuť: sladký.

Vlastnosti: horké a suché druhého stupně.

Působení na životní podstatu: posiluje princip žluče a snižuje princip větru a hlenu. Med očišťuje uši a zlepšuje sluch. Zvyšuje přirozenou teplotu, a proto je důležitý pro staré lidi a škodlivý pro lidi s nadbytkem principu žluče. Užitečný je i pro lidi s chladnou přirozeností a při chladné podstatě jater a žaludku. Vyvolává pohlavní touhu a očišťuje od zhoubných vředů. Užívaná dávka je 52,9 gramů.

Říká se, že dobrý med má načervenalý nádech a je jarní a letní. Podzimní a zimní med je horší. Také se tvrdí, že med vytahuje a odstraňuje z hloubky těla vlhkost a zabraňuje plesnivění šťáv. Med se mění ve žlutou žluč a brání vzniku hlenu. Jestliže med svaříte a vypijete buď samostatně, nebo s vodou, očistí hrud' od nežádoucí vlhkosti, zvýší pohlavní potenci a pomůže paralytikům. Způsobuje vznik dobré krve, ale škodí lidem, jejichž organizmus je schopný vytvářet velké teplo (vyjádřený princip žluči v individuální konstituci). Jestliže se vypije s teplou vodou, tak vyvolává zvracení. Jeho škodlivé účinky odstraňuje minerál granát, dále šťovík a ovoce. Med doporučuji užívat po medovém svátku¹² a přestat jej užívat s nástupem horka.

Vnějškově je med podobný sirupu, a když se oddělí z pláští, začíná rychle krystalizovat. Čím méně je v medu vody, tím je hustší. Med, který obsahuje více fruktózy, je řidší. Med, jenž obsahuje hodně sacharózy, je hustší. Čím méně je v medu fruktózy, tím delší dobu zůstane tekutý. Jestliže však med krystalizuje, je to doklad jeho dobré jakosti. Jeden litr medu váží

okolo 1 420 gramů. Při teplotě nad 40 °C med ztrácí své vlastnosti.

Med je třeba uchovávat před světlem v neprodyšně uzavřené nádobě (zachovávají se tak aromatické látky a nezneškodnocují se enzymy) při teplotě od 5 do 10 °C. Dlouhé skladování medu škodí jeho kvalitě, protože se snižuje jeho enzymatická aktivita.

Vědci (například S. Mladenov) zjistili, že med přejal léčivé vlastnosti rostlin, z kterých byl sesbírán, a proto má každý druh medu zvláštní terapeutické účinky. Při onemocnění dýchacích cest se doporučuje horský med, med z dobromysli, tymiánu a lípy; při onemocnění trávicího a střevního systému med z máty, tymiánu a dobromysli; při srdečních nemocech med z levandule, stepní máty a lesní med. Nejlepší druh medu pro onemocnění ledvin je kaštanový med a med ze směsi lučních rostlin a polních a ovocných plodin.

Léčebnou hodnotu medu určují následující faktory:

1. Podstata cukrů – jsou stravitelné bez předchozího zpracování a lépe než jiné produkty.
2. Pyl a mateří kašička v medu, bez ohledu na jejich homeopatické dávky.
3. Působení antibiotik z těla včely. Antibakteriální vlastnosti medu se vysvětlují i tím, že jeho vodorozpustná část obsahuje enzym *inhibin*, díky kterému probíhá okysličení glukózy v kyselinu glukuronovou se současným vyloučením peroxidu vodíku, který ničí mikroorganismy.
4. V medu byly objeveny skoro všechny stopové prvky.

5. Med stimuluje srdeční sval, chrání játra, působí jako uvolňující a močopudný prostředek a protizánětlivě ovlivňuje sliznici žaludku a střev.

Všechny tyto vlastnosti staví jsou důvodem, proč je med mimořádně dů. Med je koncentrát slunečních paprsků, jež dávají člověku energii a dlouhověkost.

Spojení vlastností petroleje s antibakteriálními vlastnostmi medu (vznik peroxid vodíku), hojnost přírodních stopových prvků, lehká stravitelnost a protizánětlivé působení na sliznici žaludku umožnilo vyléčení rakoviny žaludku.

Lihová (petrolejová) tinktura z propolisu na nádory mozku

Propolisová tinktura se připravuje se 70% lihem: jeden hmotnostní díl propolisu a deset hmotnostních dílů lihu. Propolis se jemně rozmělní a zalije lihem. Nechá se vyluhovat 2–3 týdny a pravidelně se protřepává. Hotová tinktura se užívá po jedné čajové lžičce třikrát denně před jídlem.

Propolisová tinktura pomáhá těm, u kterých se nádor v hlavě vytvořil jako důsledek nachlazení. Uvedu příklad. Jedenáctiletý chlapec si silně nastudil hlavu na větru. Objevily se silné bolesti hlavy a výsledkem lékařské prohlídky bylo objevení nádoru. Chlapce poslali na operaci. Neurochirurg oznámil matce dítěte, že operace je velmi komplikovaná a chlapec nejspíše umře přímo na operačním stole.

Od kolegů v práci se žena dozvěděla, že v takových případech dobře pomáhá lihová tinktura z propolisu. Připravila tinkturu a začala ji dávat synovi pít. Bolesti hlavy, které tak sužovaly chlapce, rychle zmizely.

Nádor přestal růst. Od té doby uběhlo dvacet šest let. Počítačové vyšetření ukázalo, že se nádor během té doby nezvětšil.

Bylo zjištěno, že petrolej účinně pomáhá při všech onemocněních, jež jsou spojeny s prochladnutím a nachlazením. Svou hřejivostí a schopností vysušovat vypuzuje z organismu chlad a hlen. Účelně líh nahradíte petrolejem – způsob přípravy tinktury je stejný, ale místo lihu je třeba vzít petrolej. Tinkтуру začnete užívat od 5 kapek a postupně dávky zvyšujete do jedné čajové lžičky. Věnujte pozornost reakci organismu!

Můžete měnit způsob dodání efektivních komponentů tinktury do organismu a namísto vnitřního užívání provádějte obklady hlavy. Také můžete spojit vnitřní užívání s vnějšími obklady hlavy.

Nyní podrobněji pohovořím o vlastnostech propolis. Je to produkt rostlinného původu a vytvářejí jej včely:

1. Má dvojí původ: je to zbytek pryskyřice z první fáze zpracování pylu.
2. Je sbírán včelami z pupenů stromů topolu, olší a dalších stromů.

Podle svého složení je propolis pryskyřice, která obsahuje mnoho různých látek. Obsah pryskyřice a balzámů v propolisu je okolo 55 %, vosku 30 %, éterických olejů 10 %, pylu 5 %. Tyto komponenty jsou bohaté na vitaminy a stopové prvky. Pryskyřice a balzámy v propolisu obsahují skořicový alkohol, kyselinu skořicovou a třísloviny.

Pyl obsahuje desítky užitečných látek. Například v něm byl objeven výměšek slinných žláz včel. Chuť

propolis stimuluje životní princip větru a jeho vůně je nasládlá. Včely sbírají propolis od 10 do 16 hodin.

Vodní roztok suchého propolis při kloktání v krku hojí zánět a při výplachu očí léčí zánět spojivek. Používá se k výplachu při onemocnění ucha a nosu a také při nemocech hlavy, jež jsou zapříčiněny viry a bakteriemi. Propolis je schopný zvyšovat komplementární aktivitu krevního séra a obsah gamaglobulinu. Anestetické účinky propolis nezaostávají za novokainem. Propolis přidáný do jídla poskytuje výborné výsledky při infekci močového systému a působí na rovnováhu hormonů. Užívá se při chronických nemocech žaludku a při zánětu ledvin.

Jeden nemocný po operaci užíval propolis a přibral dvacet kilogramů. Za půl roku tento prostředek přestal brát. Za osm měsíců znovu onemocněl – diagnóza zněla zhoubný zánět slinivky břišní. Léčil se bezvýsledně, a proto znovu začal užívat propolis. Uzdravil se a nyní jí a pije vše. Jako prevenci užívá každý den během jídla 1/2 čajové lžičky propolis.

Způsob užití: Propolis je zdravotně nezávadná látka, ale velmi silná. Příliš velké dávky mohou vést k podráždění ústní dutiny, a proto je lepší si na něj pozvolna zvykat 3–4 dny. Užívaná denní dávka je 1–3 gramy propolis; čím důkladněji jej rozžvýkáte, tím rychleji budou patrné výsledky léčby. Neméně důležité je, aby se konzumace propolis po dosažení léčebného účinku také postupně po dobu 8–14 dnů snižovala.

Při infekci močových cest, ledvin a onemocnění genitálií vede k vyléčení denní užívání 5–10 gramů propolis. Při paradentóze se na noc rozžvýkáva strouhaný propolis.

Také my jsme našli hledanou léčivou vlastnost: Roztok propolisu se jako výplach užívá při onemocnění ucha, nosu a také při onemocněních hlavy, která jsou vyvolána viry a bakteriemi; propolis v kombinaci s petrolejem přemohl nádor v hlavě, jenž vznikl jako důsledek nachlazení.

Pro doplnění k navrženým metodám je možné využít také další prostředky, které podporují vyléčení onkologických nemocí. Jedna žena popisuje metodiku léčby nádoru esovitého tračníku u své staré matky (je jí 85 let). Když byl zjištěn nádor, lékaři se rozhodli neoperovat. V takovém věku je velmi náročné podstoupit složitý chirurgický zákrok. Stařenka ihned začala užívat čištěný petrolej. Pro doplnění k léčbě petrolejem užívala směs, jež byla připravena z jehličí, plodů šípku a slupek cibule. Do směsi přidala i dvě čajové lžičky šťávy z kaliny. V. Tiščenko doporučuje k regeneraci cévního systému u onkologicky nemocného člověka tento recept:

„Pět polévkových lžic na drobno rozdrcených borovicových jehliček (je žádoucí vybírat letošní mladé jehličky), 2–3 polévkové lžice rozdrcených plodů šípku a 2 polévkové lžice cibulových slupek (odvar z cibulových slupek léčí pyelonefritidu) zalít 0,7 l vody, přivést k varu a vařit na mírném ohni deset minut. Nechat přes noc vyluhovat zabalené do tlustých ručníků. Přecedit a pít místo vody během dne 0,5–1,5 litru denně. Léčebná kúra trvá čtyři měsíce. Jestliže ledviny nezlobí, není nutné přidávat cibulové slupky.“

V důsledku této léčby byly za dva měsíce rozborý krve a moči v normě a při iridoskopii nebyl nádor ve střevěch zjištěn. Stařenka pokračuje v pití petroleje, ale již jen jednu čajovou lžičku ráno nalačno jako prevenci.

Tinktura hadovky v petroleji

Hadovka je nejedovatá houba, má nasládlou chuť a obsahuje mnoho užitečného slizu. Většinou roste v maliní, ořeší a vlhkých smíšených lesích. Na začátku růstu je houba podobná slepičímu vejci. Dospělá houba připomíná smrže kuželovitého. V oblasti středního Ruska plodnice ve tvaru vejce dorůstá do velikosti průměrné pěsti, na jihu do velikosti půllitrové nebo litrové sklenice.

Pod pevným obalem špinavě bílé barvy se nachází vrstva žlutavého slizu, který nazývají pozemním olejem a jenž je nejléčivější částí houby. Ve středu plodnice jako žloutek ve vajíčku leží malinká celistvá houbička – zárodek houby. Když plodnice dozraje, obal „vejce“ praskne a zárodek začíná rychle růst, aniž by se zbavil svého obalu. Houba se vytahuje – vyrostе dlouhá bílá trubkovitá nožka zakončená kloboučkem kuželovitého tvaru.

Vrásčitý vnější povrch kloboučku obsahuje nazeleňalou slizovitou kapalinu, jež má nepříjemný zápach. Rostoucí houba se živí slizem (pozemním olejem) své plodnice. Stává se, že než hadovku donesete z lesa domů, celé „vejce“ praskne a z něho vyrostе o dost větší houba. Abyste plodnice ve tvaru vejce donesli domů v náležitém stavu, seříznuté houby dejte do skleněné sklenice a pevně je uzavřete víčkem, čímž

zamezíte přístupu vzduchu. Houba pak roste, ale nešíří pronikavý zápach. Hadovka se sbírá na konci léta a na podzim.

Způsob přípravy: Hadovka se používá v čerstvé nebo sušené formě a nejčastěji se nechává vyluhovat ve vodce, řidčeji v petroleji.

Abyste správně připravili lék z hadovky, nesmíte „vejce“ (a tím spíše ani houbu) mýt, aby se nenarušil povrch a nesmylo se to nejdůležitější – pozemní olej a nazelenalá tekutina z kloboučku. Hadovku očistíme od hlíny, listů, jehličí a trávy mokřým hadříkem, dřevěným nožem nebo rukama. Houbu rozmělníte pouze dřevěným nožem nebo rukama.

Pro přípravu tinktury hadovky se používají rozmělněné houby, kterými se naplní polovina připravené nádoby, do níž se pak až nahoru nalije vodka nebo petrolej. Nádoba se uzavře a nechá vyluhovat 30–40 dnů. Hadovka se nechává vyluhovat ve skleněné nádobě na tmavém chladném místě. Obvykle se doporučuje zakopat sklenici do země tak, aby nad víčkem nebo uzávěrem byla vrstva země o výšce 10–15 centimetrů. Potom se sklenice s tinkturou vykope, přelije do láhve hnědé barvy a uchová na chladném temném místě. Kašička, která zůstane na dně nádoby, se využívá nejdříve a neskládá se.

V podobě tinktury obsahuje hadovka své léčivé účinky po dobu 2–3 let.

Způsob užití: V naléhavých případech je možné připravenou tinkturu užívat již za 2–3 týdny, ale její účinnost bude trochu nižší.

Tinktura hadovky ve vodce se pije po jedné polévkové lžici dvakrát až třikrát denně 20 minut před jídlem.

Tinkтуру hadovky v petroleji se doporučuje začít užívat od pěti kapek a dávku postupně zvyšovat do jedné čajové lžičky. Berte přitom ohled na svůj stav. Způsob užití je stejný jako u tinktury hadovky ve vodce.

Při nemocech vzniklých z nachlazení (při kašli, zánětu průdušek, horečce, zánětu ucha, angíně, rýmě a také při zánětu močového měchýře a zánětu spojivky) se tinktura hadovky užívá po dobu 1–2 týdnů. Při gastritidě, žaludečních vředech, vředech na dvanácterníku, nemocech ledvin, bolestech neznámého původu v břiše a při některých dalších onemocněních se užívá po dobu jednoho měsíce.

Při fibromyomu dělohy, adenomu prostaty, strumě a rakovině různé lokalizace se tinktura užívá po dobu 30 dní, pak se udělá přestávka 2 týdny a poté se léčebná kúra opakuje. Po této další kúře se přestávka o týden prodlouží. Takto se postupuje až do úplného uzdravení. Nesmí se zapomenout na to, že po každé léčebné kúře je třeba o týden prodloužit přerušení. Aby nedošlo k návyku na preparát, doporučuji po týdenní pauze 3–5 dnů hladovět. Podpoří se tak vyloučení zbytků lektvaru a „vynulování“ citlivosti buněk organismu.

Při léčbě vnějších nemocí (rakovina kůže, lupénka, popáleniny, hemoroidy, radikulitida, revmatismus, dna a rozšíření žil) se pije lžička tinktury vyrobené z vodky pravidelně ráno a večer. Petrolejová tinktura se začíná brát od 5 kapek ráno a večer. Obě tinktury

je možné využít na obklady, zábaly, koupele, omývání a natírání. Petrolejovou tinkturu hadovky je za tímto účelem třeba smíchat s olivovým olejem (1 část tinktury a 5 částí oleje), aby se zabránilo případným kožním komplikacím.

Při mastopatii je třeba tinkturu hadovky ve vodce nebo petroleji rozmíchat s kaolínem do konzistence těsta, udělat placky a na noc je přikládat na prsa.

Eroze děložního čípku se léčí tinkturou vodky s hadovkou (zředěnou v poměru 1:2 teplým heřmánkovým výluhem), a to buď výplachy nebo postiženou oblast potíráme vatovými tampony. Pomocí klystýrů s touto směsí se léčí hemoroidy.

Při rýmě, chřipce a ucpaném nose se tinkturou potírá nosní dírkou, oblast kolem nich i čelní dutiny nad obočím. Petrolejová tinktura hadovky se napřed zředí olivovým olejem (ještě lépe rybím tukem) v poměru 1 část tinktury a 5 částí oleje.

Vnější užití petroleje

Od dávných dob léčitelé využívali velmi účinnou léčbu pastami na bázi petroleje. Tibetská medicína používá slovo „kůň“ pro látku, pomocí které se léčivé látky dostanou přímo k nemocnému místu. Čím rychlejší je „kůň“, tím lépe dopravuje léčivé látky a léčba je účinnější. Takovýmto rychlým prostředkem je petrolej.

Tuto metodu úspěšně používal kyjevský léčitel Fedor Andrejevič Stěpanov, jenž již bohužel není mezi živými. Ve svých devadesáti letech vypadal tak, že si ho nikdo nedovolil nazvat starým! Pro pomoc se k němu uchýlovali herci, moderátoři a baletky. Fedor An-

drejevič znal tajemství omlazení člověka a pomáhal jim zachovávat „tržní vzhled“.

Metoda uzdravení a omlazení spočívá v užívání pasty, která je připravena na bázi petroleje a oleje ze semen volně rostoucích plodů a bylin. Vtírá se do kůže v oblasti napadených orgánů nebo těch částí těla, jež je třeba omladit.

Například člověk trpí onemocněním štítné žlázy a hrozí mu brzká operace. Příčinou nemoci je nedostatek přírodního jódu. Užívání jodizované soli a čepelaty bylo správné, ale problém nevyřešilo; nedostatek tohoto stopového prvku byl natolik veliký, že takto nemohl být zajištěn dostatečný přísun jódu.

Fedor Andrejevič vzal lastury slávek a skořápku žlutých slepičích vajec, která je bohatá na jód. Nejprve vše rozmačkal v moždíři a potom rozemlel v mlýnku na kávu. Získanou moučku přidal do směsi petroleje a rostlinného oleje v poměru 1:5. Jak již víme, petrolej dokáže velmi dobře pronikat do organismu – je „rychlým koněm“.

Moučka a petrolejo-olejová směs se důkladně promíchává, dokud se nezíská hustá soudržná pasta. Tuto pastu Fedor Andrejevič vtíral nemocnému člověku do oblasti krku, a tak probíhal bezprostřední přísun jódu ke štítné žláze.

Onemocnění, jež jsou spojena s oslabením imunity a nedostatkem vitaminů v organismu (chronické záněty průdušek, rýma a záněty krčních mandlí, hlta-nu a hrtanu), Stěpanov léčil pastou s rozmělněnými citronovými peckami. Koupil zelené nezralé citróny (v peckách těchto citrónů jsou látky nejvíce biologicky aktivní), důkladně je umlel a potom míchal

s petrolejo-olejovou směsí, dokud nevznikla hustá jednolitá pasta. Tuto pastu, která je velmi bohatá na přírodní vitamin C, Fedor Andrejevič vtíral do oblastí mandlí, horních dýchacích cest nebo plic. Stačilo desetkrát vetřít pastu, aby tyto chronické nemoci na dlouhou dobu odešly. Aby zmizely navždy, bylo ještě třeba změnit způsob života (stravu, rozvrh dne, způsob myšlení).

Zvláštní význam F. A. Stěpanov přisuzoval semenům volně rostoucích rostlin. Domníval se, že na rozdíl od kulturních rostlin jsou volně rostoucí rostliny více odolné a lépe se jejich účinné látky dostávají do organismu člověka. Z tohoto důvodu léčitel vysoce cenil různé druhy ořechů (zvláště cedrové oříšky), semena hrušně obecné, ostropese, jalovce a šípku. Domníval se, že stopové prvky (hořčík, zinek, kadmium) a další vzácné kovy, které jsou nutné pro zdraví a výkonnou práci organismu, není prakticky možné získat z běžné stravy. Zkuste sami kriticky posoudit, co říkáte. Obvykle denně sníme kolem deseti až patnácti produktů – většina z nich je rafinovaná a tepelně zpracovaná. Odkud se však dostanou do organismu potřebné biologicky aktivní látky? Mnozí poukážou na potravinové doplňky a vitaminy z lékárny. Podle Stěpanova tyto vitaminy z lékárny organismus nestráví. Kdyby skutečně pomáhaly tak, jak tvrdí reklamy, pak by dávno nebylo třeba jeho léčby. Všichni by byli zdraví a mladí, jak to slibuje reklama. Bohužel tomu tak ani zdaleka není.

K přípravě petrolejo-olejové směsi použijeme 1 část petroleje a 5 částí oleje. Používá se petrolej ke svícení, který je nejlepší a dobře dostupný, a rostlin-

ný (nejlépe olivový) olej. Domnívám se, že vhodné je i kvalitní přepuštěné máslo. Můžete zkusit použít také rybí tuk.

Informace o jednotlivých olejích

Přepuštěné máslo

Chuť: sladká.

Účinnost jeho působení je podobná jako u másla, ale díky své teplotě máslo o něco předčí. Změkčuje kůži člověka. Čím je máslo starší, tím vyšší je jeho teplota a také očišťující schopnost. Změkčuje hruď žen a dětí a odvádí vlhkost. Jestliže se smíchá s cukrem a hořkými mandlemi, je protijedem vůči všem jedům. Jestliže se smíchá 29,4 g másla s 176,4 g granátové šťávy a vzniklá tekutina se vypije, pomůže to při úplavici. Jestliže se máslo sní nalačno, pak pomáhá při chronickém kašli. Jestliže se po sedm nocí tímto máslem maže tvář, pak je krásná a očištěná. Zvyšuje vylučování žluté žluči. Jeho škodlivé účinky odstraňují kyselé látky.

Olivový olej

Chuť: sladká.

Vlastnosti: horký a vlhký.

Nejvhodnější olivový olej je lisovaný za studena a bez chuti. Pomáhá při nemocech žaludku a zpevňuje dásně. Jestliže se nějakou dobu podrží v ústech, omezuje pocení. Všechny druhy olivového oleje léčí nachlazení, protože rychle působí na tělo. Tento olej změkčuje organismus a pomáhá při kolice, která vznikla jako důsledek meteorismu střev (z přemíry životního principu větru). Když je olivovému oleji jeden

Ředkev (semena) odstraňuje pihy, bílé skvrny při vitiligu a odstraňuje větvy z dutiny břišní.

Vezměte 1–2 polévkové lžíce petrolejo-olejové směsi a přidejte do ní důkladně rozmělněná semena, aby vznikla hustá pasta. Pastu vtírejte na ta místa, jež posilují příslušná semena a kořeny.

Ohlasy čtenářů na léčbu petrolejem

Ohlasy na léčbu petrolejem

...Vy a vaše knihy jsou pro nás Božím darem! Je to pravda. Vyléčila jsem sobě, sestře i mamince mnohé nemoci...

...Ve vaší knize jsem si přečetla o léčbě petrolejem. S velkým úsilím jsem opatřila své nemocné mamince několik kapek – pomáhá! Podělila se se mnou jedna nemocná žena – více dát nemohla, protože jí samotné jej odněkud poslali. Všude prodávají technický petrolej, ale čištěný letecký nikde. Kde můžeme sehnat tento petrolej nebo jako jej čistit? Tři kapky tohoto petroleje jsem dala svému milovanému kocourovi, který se tak vyhnul smrti, jež mu hrozila! Léčila jsem ho také urinou – něco vyléčila, ale celkové vyléčení nastalo až díky petroleji. Dala jsem mu třikrát po jedné kapce...

...Vše jsem vyléčila, ale ledviny nemohu...

...Celý život jsem učila děti tancovat a musela jsem pracovat v ledových sálech – oblečená jen lehce. Tehdy jsem o tom nepřemýšlela, ale nyní nevím, co dělat. Zcela hladovět a držet tvrdou dietu je obtížné. Muž i syn pijí. Já se jich bojím, když jsou opilí, a jsem hrozně nervózní – a z toho jsou všechny mé nemoci...

...U nás se všichni sousedé léčí podle vašich knih. Například jedna staříčká sousedka byla zcela paralyzovaná, zcela nemohoucí. Nejenže nechodila, ale dokonce se ani nemohla otočit, nezvedla hlavu s tělem! Z nemocnice ji propustili – ať se válí doma. Peníze nemá, protože má malý důvod. Poradila jsem jí pít urinu. Řekla, že je odhodlaná ke všemu, jen aby vstala. Začala používat ranní moč, její střední částí si vyplachovala oči (hnisaly jí) a také nos. Dále jsem jí naordinovala hladovění, masáže močí třikrát denně (ráno, přes den a večer) a každý den klystýry. S těmi jí pomáhal manžel a žasl, kolik toho z ní vycházelo (je to žena velmi při těle). Za tři dny hladovky začala jíst strouhaná jablka a vařenou strouhanou řepu.

Dovolila jsem jí jíst, protože jsem jí viděla v očích obrovskou touhu po jídle! Chápala jsem ji. Ať jde k cíli pomalu... Začala se zvedat, posadila se, pak vstala a udělala první kroky. Potom jsem s ní podle jejích sil začala cvičit léčebnou gymnastiku – obtížnost jsem postupně zvyšovala. Dala jsem jí více méně do pořádku a přešla k ještě nemocnější stařence a tu jsem také dostala z postele. Všechny vaše knihy, vaše bystrá hlava dělají zázraky.

Ještě jim čtu modlitby, které je nutím po mně opakovat. Nejprve nemohly mluvit, protože je jazyk neposlouchal, ale potom jsem jim pročišťovala nos močí – začala jsem od jedné kapky a postupovala dále. Již za několik dní byly schopné souvisle mluvit...

...Velmi mnoho mi pomáhá léčebná gymnastika. Já sama běhám a věnuji se gymnastice. Vy, Gennadiji Petroviči, netušíte, jak jste pro nás cenný člověk. Když jsem přečetla vaše knihy, našla jsem znovu smy-

sl žití. Nejsem sice ještě úplně zdravá, ale doufám, že se uzdravím. Díky vám pomáhám druhým. Také jsme kupovali knihy jiných lékařů, ale nebylo to ono, a tak jsme je přestali kupovat...

Vjačeslav Roldugin z Voroněžské oblasti pije petrolej jako lék

Jedná se o třiačtyřicetiletého Vjačeslava Roldugi-na, který během posledních sedmnácti let pravidelně „petrolejuje“. Petrolej považuje za všelék na vlastní nemoci a také vhodný prostředek prevence.

V roce 1985 se dozvěděl o léčbě petrolejem a rozhodl se vyzkoušet jeho účinky na sobě. Jeho zdraví to potřebovalo, protože měl problémy se štítnou žlázou a byl často nachlazený.

Jeho první zkušenost s užíváním petroleje byla spoje-na s nohou, již si poranil hřebíkem. Namazal ji petrole-jem a díky tomu se neobjevilo žádné hnisání. Potom při nachlazení natíral krk petrolejem. Přečetl si o tom, jak se lidé díky petroleji uzdravili a začal jej užívat vnitřně jako prevenci proti zhoršení onemocnění štítné žlázy. Nakapal jednu kapku petroleje do sto mililitrů vody a vypil. Tak užíval petrolej dva týdny za sebou a potom udělal pauzu, po které následovala další léčebná kúra. Problémy se štítnou žlázou se značně zmenšily. Když potíral krk a hrud' petrolejem, zmizel zánět průdušek. Někdy si dělal zábaly.

Když nedávno zvedl krk, náhodou si sedřel obrov-ské mateřské znaménko. Když byla rána zalita petro-lejem, krvácení se okamžitě zastavilo.

Komentář odborníka uvedu celý:

„To, o čem jste vyprávěl, se v medicíně nazývá placebo. Člověk prostě věří v zázračný účinek léku, o němž od někoho slyšel nebo si někde přečetl. Hypoteticky je možné lidem dát obyčejnou vodu, a když budete tvrdit, že to je nový lék, v mnohých případech to pomůže – je to běžný způsob sugesce. Přibližně to-též probíhá v placeném lékařství, které je často účin-nější než obvyklé. Člověk věří, že platí peníze za lék, který skutečně pomůže.

Co se konkrétně týče petroleje, jeho vnitřní užívá-ní je nebezpečné, protože to je aromatický uhlovodík, silný karcinogen, jenž způsobuje vznik onkologických onemocnění. Jestliže se jím mažou rány, může krev přestat zcela proudit stejně, jako když se rány ošetřují jakoukoli mazlavou tekutinou. K působení petroleje na onkologická onemocnění řeknu následující – mno-hé případy rakoviny se dnes úspěšně léčí a není nutný takovýto výstřední a nebezpečný způsob léčby. Vnitř-ní užívání petroleje může mít projímací účinek, ale nic více. S velkými pochybnostmi se stavím k tomu, že způsobem, o čemž jste se zde zmiňoval, je možné něco vyléčit.“

Jak vidíte, převážná většina lékařů neví o záslu-hách petroleje a jeho preparátů. Neslyšeli ani o léčbě ropou.

Román *Oceloví vojáci*

Nikolaj Nikonov v románu *Oceloví vojáci* mluví o tom, jak si Stalin léčil petrolejem angínu. Tuto epi-zodu vám převyprávím a některé pasáže budu i cito-vat:

Na podzim roku 1947 se Stalin probořil na chatě v Semenském do kaluže roztopeného sněhu. Večer se mu zvýšila teplota a zanítil krk. Úlevu mu nepřineslo kloktání, streptomycin, a dokonce ani vychvalovaný penicilin. Za dva dny ho krk bolel již velmi silně. Kašlal, oči mu otekly a krk měl opuchlý. Do Kunceva přijeli všichni významní kremelští lékaři. Po Stalinově vyšetření proběhlo konzilium a byla diagnostikována akutní flegmona – angína s komplikacemi. Profesori navrhli okamžitou hospitalizaci v kremelské nemocnici.

Stalin odmítl a řekl, že do nemocnice nepojede. Ať ho vyléčí tam a nechtěl dostat žádnou injekci.

Léčba kombinací sulfanamidů a penicilinu příliš nepomáhala. V zrcadle Stalin viděl, že již polovinu rudého hltanu potáhl strašlivý bělorůžový povlak. Byla to flegmona v krku.

Usilovně kloktal, polykal tabletky, jejichž dávku si sám zvýšil, pracoval a pokoušel se zabavit. Vždy se bál nesmyslné smrti – a tím více od nějaké angíny. Politici měli kolem sebe služebnictvo, jež jim sloužilo. Jednou z nich byla Valentina, která prostírala Stalinovi stůl. Když uviděla bledý obličej vůdce, starostlivě se zajímala o jeho stav.

Stalin odpověděl, že je mu hůře a že může umřít.

Tehdy mu Valentina navrhla: „Josife Vissarionoviči, znám spolehlivý prostředek... Vyzkoušela jsem jej na sobě. Matka mě jím tak léčila, když mě bolel hltan... Uzdravuje...“

„Jaký? Mluv...“ zamračeně zachraptěl.

„Bojím se... Co když se to potom ještě zhorší...“

„Neboj se... Již to nemůže být horší...“

„Já jsem si proplachovala krk petrolejem ... A vše probíhalo...“

„Petrolejem? Cože? Jak?“ s očividným zájmem se na ni podíval.

„Petrolej je třeba přefiltrovat... Vzít jej z lampy a pak přes piják... Nakapat na polévkovou lžici, kloktat a pak vyplivnout... U mě to hned pomohlo... Tedy na druhý den... Bojím se však poradit, jsou zde doktoři... Vždyť, jestli to... Bojím se...“

„Valjo, neboj se... Jdi a přines lampu. Přines... Vyzkouším... Není jiné východisko...“ (Na chatě byly ještě z dob zatmění během války a pro nečekané případy připraveny petrolejové lampy a svíčky.)

Valentina přinesla petrolejovou lampu a růžový piják ze školního sešitu. Přefiltrovala přes něj petrolej. Když se ho nasbírala polévková lžice, podala ji Stalinovi.

„Přines lavor!“ řekl, a když se vrátila, zavřel oči, nalil do úst petrolej, důkladně kloktal a pak vyplivnul. Potom ještě dlouho plival a utíral ubrouskem kníry.

„Odporný... No nic... Ještě?“

„Ne... Nyní se krk ováže a je třeba si lehnout ...“

Valja Stalinovi zavázala kolem krku zábal.

K ránu se mu začalo lépe dýchat, ráno otok spadl a krk již nebolel. Pouze se potil a byl slabý.

„Vyléčila jsi mě! Měl bych tě za to jmenovat doktorem... Dát ti vyznamenání.“

Petrolej proti zahradním škůdcům

Petrolej je možné úspěšně používat i proti zahradním škůdcům. Na začátku jara, dokud se nerozvinuly pupeny, vajíčka a larvy škůdců ničí petrolejo-mýdlová

emulze. Emulze (suspenze nejmenších kapek petroleje ve vodě) se připravuje následujícím způsobem:

V litru vařící vody se rozpustí 40–50 g draselného mýdla nebo vloček obyčejného mýdla. Získaný mýdlový roztok se ochladí na teplotu 50–60 °C a potom se do něho za nepřetržitého míchání vlijí dva litry petroleje. Výsledkem musí být stejnorodá směs, která se svou konzistencí podobá kysané smetaně. Jestliže je emulze připravena správně, se po několika dnech uskladnění, nerozdělí se na vrstvy petroleje a mýdlovou vodu a na jejím povrchu nebudou petrolejové „odlesky“.

Před použitím se petrolejo-mýdlová emulze zředí teplou vodou (1:2) a postříkují se jí stromy.

Jestliže emulzi chcete použít na postřik zelených listů, je nutné ji rozředit mnohem více – dvanáctkrát až třináctkrát – a ošetření zahrady provádět drobnými kapičkami směsi za zamračeného, ale ne deštivého počasí, nebo večer.

Todikamp - zázračný preparát

Tinktura ze zelených vlašských ořechů v petroleji

O tinktuře z vlašských ořechů v petroleji je třeba si povědět zvlášť. Jak ukázala praxe, tyto dva prostředky se skvěle navzájem doplňují a mají báječné léčivé schopnosti – zvláště proti onkologickým nemocem.

Na úspěšné spojení petroleje a zelených vlašských ořechů přišel Michail Petrovič Todika, moldavský vědec a kandidát geografických věd. Neměl lékařské vzdělání a pro své okolí byl pouze lidový léčitel. Po dobu dvaceti let léčil lidi svým „zvláštním“ preparátem.

Historie vytvoření preparátu začíná tím, že čtyřicetiletého vědce silně zachvátila radikulitida. Nedomákal se sehnout – tkaničky na botách mu zavazovali rodinní příslušníci. Jakýkoli otřes během chůze u něho vyvolával silné bolesti. Strašlivé bolesti a bezmocnost medicíny dovedly Michaila Petroviče tak daleko, že dokonce přemýšlel o sebevraždě, ale jako starý voják se rozhodl, že jestli již má umřít, tak při hledání vychodiska, a že si slabošsky nevezme život.

Měl určité vědomosti z lidového léčitelství a začal uvažovat, co je nejsilnější zdroj fytoncidů. Vzpomněl si na několik příběhů o „hvězdě Jupitera“ (tak nazýva-

li vlašský ořech ve starověkém Římě). Tímto způsobem získal „jezdce“ – účinný základ léku.

Amirdovlat Amasiaci o vlašském ořechu:

„Jestliže se rozdrť čerstvá zelená skořápka vlašského ořechu, šťáva se vymačká, svaří s medem a udělá se kloktadlo, pomůže při angíně, která vznikla z hlenu a dalších přimíchaných látek. Vymačkaný olej pomáhá u všech druhů onemocnění nervů. Jestliže skořápku suchého ořechu spálíte a popelem posypete vřed, pomůže to. Jestliže sníte ořech, rychle se v žaludku stráví, ale může mu uškodit a také zvýšit množství žluté žluči a vyvolat bolest hlavy. Škodí při kašli. Jestliže se sní nalačno, pak vyvolává zvracení. Jestliže se sní s usušeným fíkem a routou při otravě jedem, pak zachraňuje před smrtí. Jestliže se smíchá s medem a sní ve velkém množství, pomůže při plochých i podlouhlých hlístech. Jestliže se smíchá s routou a medem a přiloží na otok prsu, rozežene jej. Pomáhá při nervových křečích.

Jestliže člověka kousne vzteklý pes, pomůže, jestliže se ořech smíchá s medem, solí a cibulí a vzniklá směs se ořech přiloží k místu kousnutí. Jinou možností je směs sníst. Při bolestech břicha se stav člověka zlepší, jestliže se rozdrť a přiloží mu k pupku. Jestliže se skořápka spálí, rozetře s vínem a olivovým olejem a touto směsí se maže hlava dětí, prospívá to velmi vlasům, jimž pomáhá v růstu. Mazání hlavy pomáhá při plešatění. Jestliže se spálí jeho jádro, popel smíchá s vínem a dá ženám do pochvy, zastavuje měsíčky. Také prospívá, jestliže se jádro starého ořechu rozžvýká a přiloží na zhoubný nádor nebo se jím ma-

žou vředy. Pomáhá rovněž při oční píštěli. Jestliže se udělá horký obklad s olejem z ořechu, který se přiloží k pohmožděnému místu, pomůže to a utiší se bolest. Vnitřním užíváním listů a kůry stromu v dávce devět gramů se léčí vylučování moči po kapkách.

Jestliže se zelené listy rozdrť, smíchají s železnými pilinami, nechají týden rozležet, každodenně se promíchávají a pak se směsí maže hlava, obarví se šedé vlasy. Mazání hlavy pomáhá při ekzému. Jestliže se zelená skořápka svaří ve vodě a udělá se z ní kloktadlo (odvar), zpevní se zuby. K barvení šedých vlasů na černé pomocí oleje se do skleněné nádoby dá olivový olej a seříznuté konce květenství ořechu, potom se nádoba zakryje a zakope pod ořešákem, ponechá se tam, dokud ořech zraje, a pak se vytáhne. Jestliže otylí lidé usnou ve stínu ořešáku, zhubnou. Jestliže se ořech rozdrť a namaže na tvář, odstraňuje pihy. Jestliže se ořech vyluhuje v medu, zahřívá ledviny, přivolává úlevu a také pomáhá při chladné povaze žaludku. Jestliže se sní velké množství ořechů, dojde k vypuzení hlístů. Jestliže se popel ze skořápky vypije s vínem, nebo se z něho udělá čípek, který se zavede do pochvy, pomůže to ženám při výtoku krve po kapkách.

Při akutní a pálivé vyrážce prospěje, jestliže se pryskyřice nadrobno rozdrť a maže na problematická místa. Jestliže člověk bude držet půst a žvýkat pouze ořech, pomůže mu to odstranit křeče (křeče nohou a nervové křeče). Jestliže se ze zelené skořápky vymačká šťáva, která se poté vaří s hroznovým moštem, dokud nezhoustne, a potom se kloktá, pomůže to při otoku krku, posílí rozvíklé zuby a vyléčí zduření. Dále pomáhá, jestliže se jádro starého ořechu spálí

a popel se nasype na vlhké vředy. Jestliže se smíchá s olivovým olejem, působí silněji. Rovněž pomáhá, jestliže se jádro starého ořechu rozžvýká a namaže se jím ekzém u dětí. Na vředy také působí prášek ze spálené tvrdé skořápky. Jestliže se velmi rozmělní a bere se každý den devět gramů prášku, pomůže to při výtoku moči po kapkách. Jestliže se třicet gramů kůry kořene svaří a vypije, vyvolává to zvracení lepkavého hlenu. Pomáhá to i při bolestech, jež vycházejí z oblastí od beder níže. Jestliže se čerstvou kůrou jeho kořene po tři dny jedenkrát denně namažou ústa, vyčistí se mozek a posílí smyslové orgány a rozum. Jeho olej je užitečnější než mandlový. Jeho náhražkou je olej violky a on sám je náhražkou oleje violky a routy.“

Pak bylo třeba nalézt „koně“ – rychlý prostředek, který pronikne skrz tkáň organismu. Stal se jím benzin a petrolej. Benzin je velmi nevhodný a pro užívání nebezpečný. Todika jej hned zavrhl, ale u petroleje se zastavil. Extrakt zeleného vlašského ořechu v petroleji – to byl objev, na nějž přišel svými prostými úvahami.

Todika připravil extrakt a sám jej vyzkoušel. Přiložil zábal k bedrům a jeho bolesti poprvé ustoupily. Situace se opakovala i podruhé, potřetí, podesáté... Bolest odešla a více se nevrátila.

Zároveň objevil „vedlejší účinky“ preparátu. Od začátku války, více než čtvrt století, mu v hýždích zůstaly infiltráty od nesčetných injekcí, které dostával ve vojenské nemocnici. Tyto infiltráty se vstřebaly, ačkoli zábal aplikoval na bedra! Vědec z toho vyvodil, že extrakt vlašských ořechů v petroleji vítězí nad

otoky! Kromě toho si Todika s překvapením všiml, že někam zmizelo nachlazení, které se objevovalo stejně pravidelně jako koloběh ročních období. Tyto problémy souvisely s tím, že v dávném roce 1942 málem až k smrti zmrzl v zákopu ve stepi mezi Volhou a Donem. Nyní ho nachlazení zcela opustilo.

Za radikulitidou a nachlazeními následovala gastritida, zánět prostaty, artritida, pyelonefritida, hypertonie, skleróza, tromboflebitida, ischemie, schizofrenie, cirhóza, zvláštní typy neplodnosti, rakovina a j. Tyto ohromující úspěchy Todika podnítily k léčbě lidí – chtěl jim pomoci.

Dokud Todika zbavoval nemocí své přátele a kolegy, nevěnovali lékaři tomuto geografovi žádnou pozornost, ale první člověk, jenž se uzdravil z rakoviny, byl důvodem perzekuce tohoto lidového léčitele.

Představitelé ministerstva zdravotnictví byli na rozpacích: „Jak může lidem dávat petrolej a ještě k tomu vnitřně? Vždyť je karcinogenní!“

Todika nesměle poukazoval: „Ale ten člověk je naživu, i když měl umřít!“

Lidé z ministerstva zdravotnictví oponovali: „Stejně to tak nejde – petrolej je škodlivý!“

Todika se přel: „Dobře, dejme tomu. Ale vždyť i chlor je škodlivý, ale chlorid sodný již ne – je to obyčejná kuchyňská sůl. Stejně petrolejový extrakt ořechu není totéž co petrolej.“

Tyto důvody ministerské úředníky nepřesvědčily, ale naopak rozezly.

Ve společnosti, která je ovládána a řízena vzájemně provázaným soukolím vztahů a vazeb, se věda neřídí fakty, ale spíše autoritami. Michail Petrovič to ve

sporu s ministerstvem zdravotnictví dávno pochopil a operoval nejen statistikou vyléčených lidí a hypotézou o působení preparátu, ale i autogramy kosmonauta Popoviče a zpěváka Kobzara, děkovnými dopisy akademika Marčuka a básníka Ošanina, prosbami onkologických poraden z jiných měst a přiznáním vyléčených doktorů. Mezi jeho prvními pacienty byl také I. Papanin.

Todika mohl neustále na ministerstvo posílat dopisy známého básníka, jenž dříve pořádkem koktal (i na to pomáhá ořech a petrolej). Ukazoval svědectví moskevského neurochirurga Kymrova, který když operoval mozkový nádor holčičce z Tiraspole, objevil pouze hnisavé duté části, jež byly po užití preparátu Todika zcela naplněné bývalými metastázami.

Celých dvacet let byl Todika oficiální medicínou perzekvován. S každým novým vyléčeným pacientem se Michail Petrovič vystavoval křížové palbě diplomovaných lékařských byrokratů, proti nimž byl bezbranný. Neměl lékařský diplom, a proto ho mohli kdykoli zavřít do vězení za nezákonnou lékařskou praxi. Preparát fungoval natolik úspěšně, že vášně kolem Todika vřely jak v detektivce. Ministerstvo zdravotnictví prostřednictvím státního zastupitelství prosadilo zákaz činnosti léčitelů a tento zákaz se pak ještě jednou opakovával. Tehdy nemocní napsali stížnost k moldavské komunistické straně a ta mu znovu dovolila léčit. Toto vše probíhalo po dobu dvaceti let!

Během své léčitelské praxe si Todika vedl domácí kartotéku. Neustále se zaplňovala novými příběhy onkologicky nemocných lidí, kteří byli jako zázrakem zachráněni. Pro ministerstvo zdravotnictví však jako

lékař bez diplomu nebyl nikdy ničím jiným než osamoceným lidovým léčitelem.

Jeho nápadů si však povšimnul profesor Andrej Georgijevič Malenkov a pochválil je. Profesor, jenž pracoval nedaleko Moskvy v Minmedpromu, dosáhl toho, že byly výsledky kišiněvského samouka přezkoumány. Závěry uznávané komise byly kladné. Poprvé za dvacet let!

Profesor Malenkov s kolegy odhalil vztah mezi odolností organismu vůči vytváření nádorů a silou spojení mezi buňkami v tkáních. To se shodovalo s hypotézou Todika, která objasňovala zázračnost jeho preparátu.

Podstata hypotézy spočívala v tom, že čím pevněji jsou buňky mezi sebou spojeny, tím obtížněji se v nich vytvářejí nádory a objevují metastázy. Preparát Todika zvyšoval spojení mezi buňkami, a tím je léčil z onkologických onemocnění.

Po smrti Todika se organizace Informelektro, již vedl M. D. Malej, rozhodla financovat výzkum preparátu. Akademie věd, ministerstvo zdravotnictví ani Minmedprom bez ohledu na to, že měly blahosklonný zájem o objevitele, nedaly na tuto práci ani kopějku. Organizace na tyto výzkumy vyčlenila sto šedesát tisíc rublů.

Výsledkem bylo vytvoření nového preparátu, který vycházel z Todikových myšlenek. Preparát je normalizovaný, netoxický a zachovává všechny kvality prvotní verze extraktu. Petrolej byl nahrazen lihovým roztokem. Zkoumáním byly objeveny další pozitivní přínosy a preparát byl pojmenován na počest svého tvůrce Todika *Todikamp*.

Ukázalo se, že Todikamp nejlépe působí na hojení ran a stabilizuje tkáňové systémy. Jinými slovy zvyšuje odolnost tkání vůči vytváření nádorů. Předpokládá se, že v blízké budoucnosti bude Todikamp nejen lékem na rakovinu, ale i preventivním prostředkem proti ní.

Pokusy na opicích potvrdily, že Todikamp nevyvolává změny u zdravých živočichů a pomáhá mobilizovat rezervy organismu. Pokusy na myších, krysách, králících a morčatech ukázaly jeho další účinky: Todikamp šestkrát snížil smrt zárodků a vznik vrozených znetvoření.

Profesor Malenkov říká, že Todikamp je pozoruhodný tím, že dovoluje spoléhat se na nepřímý přístup k léčení onkologických onemocnění. Neprobíhá boj přímo s nádorem, ale s příčinami, jež jej vyvolávají. Získali jsme všelék nejen na rakovinu, ale také základ řady preparátů, díky kterým můžeme posilovat obranyschopnost nemocného člověka.

Poslední klinické testování Todikampu ukázalo, že má v léčení minimálně ještě dva velmi důležité účinky:

Vědci si povšimli především úlohy Todikampu při snižování rizika vzniku srdečních záchvatů, včetně infarktu. Při zkouškách na zvířatech zjistili, že Todikamp při vnitřním, a dokonce i při vnějším užívání, významně zpevňuje stěny cév, a tak zabraňuje krvácení. Užívání jedné čajové lžičky Todikampu u všech zkoumaných odvrátilo záchvat. V kontrolní skupině (tedy mezi těmi, kdo brali obvyklé prostředky) se zabránit vzniku infarktu podařilo pouze u padesáti procent nemocných.

Je třeba také podotknout, že když poté první skupina nemocných brala Todikamp (dávka 10–12 kapek třikrát denně), stav jejich jater se během krátké doby normalizoval!

Todikamp zpevňuje stěny cév, a zabraňuje tak krvácení – díky tomu působí proti teratogenitě a vzniku infarktu.

Na základě obrovského množství experimentálního a klinického materiálu vědci z Vysoké školy lékařské v Moskvě a z univerzity v Samarkandu zjistili ještě jednu schopnost Todikampu – přemáhá echinokokózu. Měchožil zhoubný – malý parazitní červ – je schopný se prokousat stěnou střev a usídlit se v játrech, plicích, mozku, a dokonce i v srdci. Způsobuje velké utrpení a smrt. Chirurgický zákrok není vždy účinný, protože měchožilové jsou stejně jako rakovinné buňky schopni parazitovat na různých místech těla. Když nejsou přemoženi, tak se při operaci rozšíří do celého organismu.

Todikamp v netoxických dávkách ničí měchožily zhoubné o devadesát osm procent úspěšněji, zabraňuje jejich rozmístění při operacích, a uzdravuje dokonce i v neoperovatelných případech. Důležité je, že Todikamp zároveň stimuluje imunitní systém a pomáhá organismu přemoci infekci, která echinokokózu doprovází.

Způsob přípravy Todikampu

Do třilitrové sklenice vložte 70–100 kusů zelených vlašských ořechů a zalijte je očištěným petrolejem až čtyři prsty pod hrdlo. Sklenici neprodyšně zakryjte (uzavřete kovovým víčkem), zakopejte do země (dej-

te do sklepa nebo kůlny) do hloubky 70 centimetrů, na víčko položte závaží o váze 10–12 kilogramů a nechejte vyluhovat tři měsíce.

Způsob uskladnění: Skladujte na chladném místě v dobře uzavřené skleněné nádobě z tmavého skla. Preparát musí být nalit až pod uzávěr, neboť působící základ se při kontaktu se vzduchem ničí. Při skladování v nesprávných podmínkách ztrácí na účinnosti. Chraňte před dětmi. Doba skladování je tři roky.

Komentáře: Sám Todika připravoval extrakt mnohem rychleji. Kdyby čekal tři měsíce, není jasné, co by se s ním samotným stalo, protože nemoc by postoupila. V krajním případě je možné zkusit prostředek již po 2–3 týdnech.

Druhý způsob přípravy Todikampu

10 kusů zelených vlašských ořechů umlít v mlýnku na maso (ořechy utrhnout do 20. července). Získanou masu zalít třemi sklenicemi petroleje a nechat vyluhovat na temném místě 10–14 dní (potom je možné směs začít užívat). Zbývající část je možné nechat luhovat 40 dnů na světle. Získanou tinkturu přefiltrovat skrz gázu a Todikamp je připraven k užívání.

Třetí způsob přípravy Todikampu

Používá se pouze zvláště očištěný petrolej (přefiltrovaný podle speciálního postupu nebo letecký petrolej letního druhu, který neobsahuje jedovaté látky proti zamrzání). Do sklenice se nasypou vlašské ořechy, jež jsou nasbírány ve své přirozené velikosti, ale ještě mají mléčnou barvu, jsou měkké a dají se dobře probodnout dřevěným hřebíkem. Ořechy se nasypou

až po okraj sklenice a zalijí petrolejem tak, aby sahal k jejímu hrdlu, což zamezí přístupu vzduchu. Sklenice se neprodyšně uzavře. Směs se skladuje ve sklepě nebo je ji možno zakopat do země. Obvykle se nechává vyluhovat od čtyřiceti dnů do tří měsíců. Jestliže je však preparát potřebný bezodkladně, je možné jej začít užívat již po patnácti dnech. Po ukončení luhování se petrolej slije do láhve, která se neprodyšně se uzavře. Skladuje se v ledničce nebo ve sklepě.

Kapalina je po odležení světlá, má měkkou usazeninu a zápach petroleje. Petrolej je rozpouštědlo, zachovává si svou hořlavost, tekutost a propustnost, ale již nedráždí živé tkáně a jeho chuť už není ostrá. Ořech ztrácí barvu a hořkost a vytváří usazeninu – chomáče. Hotová tinktura je lehce olejovitá tekutina, jež se po vetření do kůže vstřebává. Užití je vnější, vnitřní nebo kombinované – závisí na onemocnění.

Před léčbou je nevyhnutelně nutné ověřit reakci organismu na petrolej a ořechy – kůže za uchem se natře malým množstvím preparátu, a jestliže se neobjeví zčervenání ani drobná vyrážka, nemáte alergii na tyto látky.

Vnější použití (v podobě obkladů, mastí a zábalů): Zábal se odebírá při pocitu pálení, aby se zabránilo popálení kůže. Procedura se opakuje ob den. Tinkturu lze vtírat dvakrát až třikrát denně. Obklad se přikládá na rány, vředy, otoky, krevní podlitiny a také na celé oblasti kůže. Obvykle se neodstraňuje z rány, ale navlhčí se, aby se nová tkáň při hojení nepoškodila.

Vnitřní užití: Tinktura se užívá po kapkách nebo čajových lžičkách půl hodinu před jídlem. Preparát je třeba začít užívat od 5–6 kapek ráno a večer před

jídlem, potom každý den přidávat po kapce – tak se v prvním týdnu dostanete na 15 kapek (1 čajová lžička). Druhý týden, a jestliže je to nutné, pak i třetí a čtvrtý, užívat po 15 kapkách a poslední týden zmenšovat dávkování po kapce denně až na 5 kapek. V zvláštních případech je možné pokračovat v léčbě dlouhodobě – třikrát užívat po 15 kapkách (udělat týdenní pauzu po každém měsíci). Lidé, kterým vadí zápach petroleje nebo mají alergii na ořechy, mají vnitřní užívání tinktury kontraindikováno.

Lékařský Todikamp

V tomto Todikampu se nepoužívá petrolej, ale speciální rozpouštědlo. Jedna tuna preparátu se získá po pěti destilacích z 20 tun petroleje. Díky tomu jsou odstraněny polycyklické uhlovodíky, které jsou toxické pro játra, a kromě toho je v Todikampu díky speciální účinné technologii extrahování výrazně vyšší koncentrace aktivního základu z vlašských ořechů než při „domácí“ extrakci.

Zkušenosti s užíváním Todikampu

Jedna žena se podělila o svou zkušenost s užíváním Todikampu – v kojeneckém věku měla vrozené poranění hlavy a otok mozku. Podstoupila osm operací, ale důsledky o sobě samozřejmě neustále dávaly vědět. Žena pořád bojovala o své zdraví a rozpracovala svůj ozdravný program. Dnes ve svých 42 letech vypadá výborně.

Ve svém ozdravném programu užívala Todikamp. Z vlastní praxe ví, že je účinný při léčbě jakéhokoli onemocnění od hlavy až po paty, a proto se rozhodla podělit o některé specifické zvláštnosti jeho užívání.

Podle jejích slov účinnost Todikampu mnohokrát předčí petrolej, a proto je třeba jej užívat v malých dávkách. Za závazné považuje jeho užívání podle schématu: začít na 5 kapkách třikrát denně 20 minut před jídlem, přidávat po jedné kapce každý den; dosáhnout až 15 kapek třikrát denně a pak znovu zmenšovat dávku do 5 kapek. Tvrdí, že to dá organizmu dobrý základ, dokonce i když člověk nesnáší petrolej. Toto schéma doporučuje také jako prevenci a pro začátek léčebné kúry.

Zdůrazňuje, že při užívání Todikampu se velmi často setkáváme s bolestí hlavy, pálením žáhy, říháním, závratí, ospalostí, únavou a také bolestí různých částí těla. To by vás však nemělo vylekat, protože z organizmu se odstraňují dokonce i ty nemoci, o kterých člověk neví, nebo na ně dávno zapomněl. Jinými slovy při léčbě Todikampem se prochází krizemi, ale při dalším užívání tyto jevy pominou.

Todikamp považuje za nejsilnější čisticí prostředek organizmu¹⁴, který z něho vyhání mnoho toxinů a nánosů. V souvislosti s tím doporučuje užívat všechny dostupné prostředky očištění organizmu, abychom mu pomohli situaci rychleji zvládnout (klystýry, očista jater a ledvin, masáže, zábaly ze soli, moči, hlíny nebo bylinek, dechová cvičení, dieta, hladovka, střídavá sprcha). V tomto případě se účinnost Todikampu zvyšuje a léčivé působení nastupuje mnohem rychleji.

Žena také doporučuje užívat byliny, jako jsou pelyněk, vratič a semena hřebíčku. Domnívá se, že pomáhají předejít usazování toxinů v organizmu. Tyto byliny doporučuje užívat od začátku užívání Todikampu. Kúra je třikrát 10 dní s desetidenní pauzou. Dávková-

ní: 1/2 čajové lžičky květů pelyňku nebo vratiče (je možné oba společně), které jsou rozemleté v mlýnku na kávu, plus 1/20 čajové lžičky rozemletého hřebíčku. Užívá se v sušeném stavu (prášek) a zapijí se chladnou vodou před každým užitím Todikampu.

Při zvláště těžkých onemocněních (rakovina, sněť, pooperační období a pod.), když je člověk velmi slabý a nic nejí, je nutné ihned dávat Todikamp po 2 čajových lžičkách třikrát denně, plus výše uvedené byliny po dobu 21 dnů. Potom udělat přestávku 1–2 týdny a dávat po 25 kapkách třikrát denně po dobu měsíce a pak udělat měsíc pauzu. V takových případech může jídlo nahradit lžice medu nebo šťávy. Na základě své praxe žena tvrdí, že jestliže člověk nemůže vůbec jíst, potom tento preparát organismu neškodí a za nějakou dobu (obvykle 7–10 dnů) se objeví zdravý apetit bez zvracení a nevolnosti.

Na základě své praxe žena uvedla také některá omezení.

Todikamp je neslučitelný s medicínskými preparáty, zvláště s psychotropními, a proto je žádoucí je vyřadit. Todikamp sám o sobě je silný anestetický a nervový systém uklidňující prostředek, a proto se objevuje ospalost. Jestliže současně s ním užíváte preparáty na snížení tlaku, může dojít k příliš prudkému náhlému snížení tlaku, což je pro slabé srdce velmi nebezpečné. Ve své léčebné praxi k snížení vysokého tlaku používá pouze bylinné vodní nálevy. Domnívá se, že tím může regulovat dávku a současně získá potřebný účinek.

Todikamp je neslučitelný s alkoholem. Preparát je roznášen krví do každé buňky, a když se dostane do

organismu, hromadí se. Vlastnosti preparátu – „dlouhodobost“ a „všudypřítomnosti“ – jej umožňují užívat v dostatečném množství. Podle pozorování je do plného vyléčení nutných okolo 0,5 litru a pak se preparát užívá jako prevence. Schéma užívání je možné upravit podle onemocnění, věku a zdravotního stavu.

Todikamp má díky přítomnosti petroleje silné energetické vlastnosti, a proto při smíchání krve s vypitým petrolejem dochází k silné chemické reakci a organizmus začíná „hořet“! Jestliže je nemocný člověk oslaben, může dojít k zástavě srdce. Lidé, kteří se uzdravili z těžké nemoci, často hřeší alkoholem.

Během léčebné kúry a také přibližně 1–2 roky po ní se nedoporučuje pobyt na slunci (zvláště na jeho přímých paprscích). Optimální sluneční zátěž je méně než 20–30 minut denně.

Pouze při dodržování těchto podmínek působí Todikamp normálně.

V současné době jsou nahromaděny bohaté zkušenosti s užíváním Todikampu jak jednotlivými léčiteli, tak středisky netradiční medicíny. Stručně se o nich zmíním:

- při vtírání preparátu do kůže hlavy spolu s jemnou masáží přestávají vypadávat vlasy. Procedura se doporučuje opakovat ob den do získání potřebného efektu;
- při mazání nebo kapání Todikampu do nosu dvakrát denně po dobu dvou dnů zmizí jakákoli rýma a polypy nosohltanu;
- při mazání lící kosti a čela spolu s mírnou masáží dvakrát až třikrát denně po dobu 3–5 dnů pominou záněty lící dutiny a frontitida;

- při vtírání preparátu třikrát denně po dobu 2–3 dnů se očišťuje kůže tváře od akné, vyrážek, řezných ran, krevních podlitin a modřin;
- svalové bolesti s křečemi, vyrážky, svědění, pocení, plísňové infekce končetin a další nemoci pominou hned poprvé (nebo postupně) díky vtírání Todikampu a obkladů nebo krátkodobých zábalů s ním;
- při vnitřním užívání tinktury se „neočekávaně“ projevuje její silná protizánětlivá schopnost. Při krátkodobém kontaktu se sliznicí ústní dutiny – vyplachování a olizování jazykem a následně polknutí dávky Todikampu – mizí zánět čelisti, dásní, jazyka, hltanu a hrtanu. Velmi rychle mizí záněty sliznice dutiny ústní, bolesti zubů, záněty hrtanu, angíny a záněty hltanu;
- díky rány hojícím vlastnostem Todikampu se popálení ústní dutiny, jazyka, hltanu, hrtanu, jícnu a žaludku horkým jídlem a jinými silnými dráždiči vyléčí rychleji a proběhne mírněji a lehčeji než při užívání léků;
- nachlazení nebo následky přetěžování hlasivek a chrapot zpěváků i příliš aktivních řečníků pomine po druhém nebo třetím kloktání preparátu;
- u nemocných s akutními i chronickými zánětlivými procesy v žaludku a střevech je příznivé působení Todikampu zaznamenáno v celém zažívacím traktu, od dutiny ústní po konečník. Jestliže se zdržíte vydatné stravy, odstraní preparát (po jedné čajové lžičce ráno a večer před jídlem po dobu několika dnů) různé poruchy trávení, nor-

- malizuje peristaltiku, zbaví zácpy a ulehčí vylučování plynů;
- při pravidelném užívání Todikampu po dobu 10–15 dnů při zachovávání pravidel jeho používání mizí první příznaky hemoroidů s krvácením a také trhlina řitního otvoru a polypi;
- léčba Todikampem dobře účinkuje na široce rozšířené chronické nemoci, jako je revmatismus, dna a některé další, které se týkají opěrného, pohybového, nervového a cévního systému. Obvykle k uzdravení nemocného stačí čtyři až osm léčebných zábalů. Současné užití manuální terapie proces léčby urychluje;
- léčba Todikampem pomáhá i při nepříjemných nemocech, jako je polyartritida, artritida a artróza nejrůznější povahy: s bolestmi, otoky cév a objevením se tekutiny v kloubu. Todikamp se užívá ke vtírání, obkladům a krátkodobým zábalům v kombinaci s masáží;
- léčivé vlastnosti Todikampu dovolují účinně léčit infekce cév dolních končetin – rozšíření cév. Jestliže se onemocnění zachytí v samotném začátku (objevení bolestí, oslabení nemocné končetiny, křeče a projevy rozšiřujících se cév až k vytvoření křečových žil) a po dobu 3–5 dnů se Todikamp dvakrát až třikrát denně vtírá do nemocného místa, dělají se krátké zábaly a dodržuje se klid, odstraní se počáteční symptomy a zcela se obnoví zdravé cévy;
- léčba velmi rozvinutých a zanedbaných křečových žil není tak účinná, ale umožňuje zabránit vzniku zánětu žil. Také v těchto případech po-

máhá vtírání Todikampu dvakrát denně (ráno a večer), obklady a klid. Nemocným se doporučuje užívat Todikamp také vnitřně po čajové lžičce ráno a večer po dobu 3–4 týdnů;

V současné době je Todikamp oficiálně povolen k volnému užívání v Kazachstánu a Tádžikistánu. Také ruští vědci se tímto preparátem vážně zabývají – výzkum Todikampu probíhá ve Volgogradu ve vědecko-výzkumném institutu masné a mléčné výroby a zpracování produkce živočišné výroby. Na vylepšování Todikampu zde pracují již desítky let vědci z různých oborů: biologové, lékaři, chemici i veterináři.

Vědci tohoto institutu se rozhodli do extraktu zelených vlašských ořechů v leteckém petroleji přidat propolis a květnový květní pyl. Výsledkem je vznik preparátu, který nazvali Todikamp ideál. Ve *Zprávách Ruské akademie zemědělských věd* z roku 2002, č. 2 si můžeme přečíst následující tvrzení: „Můžeme tvrdit, že jedinečné vlastnosti Todikampu ideál jsou výsledkem toho, že na organismus komplexně působí dvacet tři základních složek preparátu, jež stimulují jeho imunitu a mají metabolický a protinádorový účinek.“

V novém produktu objevili přítomnost selenu. Poslední dobou se u lidí a živočichů stále častěji projevuje nedostatek tohoto stopového prvku, což může mít vážné důsledky. Nedostatek selenu vyvolává u člověka vznik kardiopatie, poruchu imunitního systému a další obtíže. Známa je úloha selenu v prevenci a léčbě zhoubných nádorů – zvláště těch, jež jsou virového původu nebo vznikly vlivem záření.

Mnozí nemocní se již léčí novým preparátem a spolu s ním užívají také olej z hořčice a tykve. Máme

informace o vyléčení rakoviny krku, zánětu slinivky břišní, retikulosarkomu a cukrovky.

Todikamp ideál je účinný při léčbě rakoviny různé lokalizace, u onemocnění gastrointestinálního traktu, pohybového a opěrného systému, kožních nemocí, nachlazení a mnoha dalších onemocnění.

Kontraindikován je při zvýšené citlivosti ke složkám preparátu a jodidu. Způsob užívání je stejný jako u Todikampu.

Fytotodik a Todiklark

Existence Todikampu a jeho účinnost podnítila mnohé vědce a léčitele k vytvoření nových preparátů na bázi petroleje. Jedním z nich je Gennadij Garbuzov, který o petroleji napsal:

„Jestliže se petrolej užívá v stanovených dávkách a očištěný, nikomu neškodí. V Polsku tato metoda získala státní licenci. Užití petroleje třikrát denně po jedné čajové lžičce dokáže odstranit subfebrilní teplotu, jež trvá okolo roku. Petrolej se ale nesmí užívat dlouhodobě. Nejlepší je, když kúra trvá dva týdny a po ní následuje dva týdny pauza.“

Doktor Ulanov doporučuje začít léčbu od 3–5 kapek denně: „Preparát není dovoleno užívat při onemocnění jater. Po užití petroleje se může vyskytnout lehké pálení v břiše, říhání petroleje a občas i pocit na zvracení, a proto je petrolej třeba užívat nalačno a pak je nutné 1,5–2 hodiny nepřijímat potravu. Lépe je poležet si.“

Po petrolejové kúře navrhuji provádět 3–7 dnů hladovění, které umožní odstranit zbytky petroleje z organismu.“

Protože Gennadij Garbuzov zkoumá Todikamp dlouhou dobu, zjistil, že v třílitrových sklenicích, kde byl Todikamp uskladněn, se může na plodech zeleného vlašského ořechu při dlouhodobém skladování v teple rozvíjet plíseň. Preparát není ideálním fytoncidem – alespoň pro některé plísně. V tinktuře ořechu ve vodce plíseň neroste!

Gennadij Garbuzov popsal následující případ: Nemocná trpěla rakovinou slinivky břišní, jež se přidala k jejím dřívějším onemocněním – nemocným játrům, zácpám, vředům na dvanácterníku, polypům, zánětu tlustého střeva a gastritidě. Operace odmítla. Přišla za vědcem A. G. Malakovem, který pracoval v laboratoři, kde se zkoumal Todikamp. Léčila se podle jeho metody (důležitou podmínkou bylo, že při vnitřním užití se preparát nezapíjí):

První týden po 20 kapkách, druhý týden po 30 kapkách, třetí a čtvrtý týden po 40 kapkách. Todikamp užívala třikrát denně dvacet minut před jídlem. Každý den položila na oblast jater lněnou látku, na niž kapátkem nanasla Todikamp a kterou překryla obkladem. Poté následovalo na tři týdny přerušení léčby.

Druhá kúra: První týden po jedné čajové lžičce, druhý, třetí a čtvrtý týden po dezertní lžičce. Todikamp užívala třikrát denně 20 minut před jídlem.

Druhý týden léčby bylo nemocné špatně, protože začala ozdravná krize: průjem s hlenem, krví a jakýmsi bílými vlákny. Garbuzov tato vlákna považoval za kandidózu. Bolesti byly strašlivé a záchvaty nekontrolovatelné. Nemocná ztratila víru ve vyléčení, ale na naléhání doktorů z experimentální laboratoře pokračovala v užívání Todikampu a začala třetí kúru.

První týden po 20 kapkách, druhý týden po 30 kapkách, třetí týden po 40 kapkách a čtvrtý týden po jedné čajové lžičce. Na konci třetí kúry pocítila zlepšení a potom poznala, že se začíná uzdravovat.

Léčbu Todikampem vědci doporučovali opakovat ne dříve než za půl roku a potom jednou za rok jako prevenci. Lékařská prohlídka ukázala, že nádor zmizel.

Garbuzov se domnívá, že je nutné, aby se onkologicky nemocní preventivně léčili i po zmizení nádoru. Říká, že přerušení léčby na šest měsíců je přehnané. Pouze po třikrát provedeném měsíčním kurzu je možné udělat půlroční přerušení.

Kúru Todikampu doporučuje Garbuzov střídat s užíváním tinktury ořechu černého ve vodce – po měsíční pauze provádět kúru tinkturou černého ořechu ve vodce a potom opět udělat jeden měsíc pauzu – přerušení mezi kúrami Todikampu pak trvá tři měsíce.

V některých případech doporučuje provést celý cyklus kúry Todikampem (tři kúry) a potom kurz užívání tinktury černého ořechu ve vodce (tři kúry). Toto schéma se obvykle používá, když je naprosto očividný účinek jednoho z těchto preparátů.

Pro děti a zvláště oslabené lidi s onemocněním jater doporučuje Garbuzov mírnější variantu užívání Todikampu: první týden po 10 kapkách, druhý po 15 kapkách, třetí po 20 kapkách, čtvrtý po 25 kapkách, pátý po 20 kapkách, šestý po 15 kapkách a sedmý po 10 kapkách.

Užívat třikrát denně půlhodiny před jídlem. Ničím nezapíjet! Poté následuje pauza jeden měsíc. Během přerušení léčby dělat každý den zábal z Todikampu na játra.

Když nádor uvnitř jater zmizí (a je to potvrzeno lékařskou prohlídkou), užívá se Todikamp jako prevence dvakrát ročně (na jaře a na podzim) podle následujícího schématu: první týden po 10 kapkách, druhý po 15 kapkách, třetí po 20 kapkách, čtvrtý po 15 kapkách a pátý po 10 kapkách.

G. Garbuzov doporučuje k léčbě adenomu prostaty užívat Todikamp v kombinaci s vlaštovičником. Oba preparáty je nutné začít užívat od malé dávky, která se pak postupně zvyšuje.

Ženám při gynekologických onemocněních a dysplazii se doporučuje vnější užití petroleje. V petroleji nebo Todikampu se namočí tampon, který se potom zavede do pochvy na jednu minutu a hned vytáhne, aby nedošlo k popálení sliznice. Stačí dělat 1–2 procedury denně a ráno pochvu vyplachovat solným roztokem.

Při rakovině dělohy doporučuje Garbuzov vyplachovat ji čistým petrolejem nebo ještě lépe Todikampem nebo Fytotodikem (ten tvoří petrolej, list ořešáku, list myrty, pupeny topolu, česnek a pelyněk). Pro ušetření preparátu je lepší jej užívat v podobě tampónů na noc.

Někteří léčitelé doporučují první kúru Todikampu provádět se sníženými dávkami – od 5 kapek třikrát denně, přidávat po jedné kapce každý den, dostat se na 15 kapek třikrát denně a potom zmenšovat dávku do 5 kapek. To dovolí organizmu přizpůsobit se dokonce i v případech, kdy nemocný petrolej nesnáší (jako prevenci).

Garbuzov se domnívá, že souběžně s Todikampem je možné užívat i mnoho různých léčivých a celkově posilujících bylin (nejedovatých), ale ne zároveň s To-

dikampem, ale obvykle po pauze (například 30 minut po užití Todikampu).

Uvedu ještě jeden příklad z Garbuzovy praxe. Žena trpěla erozí dělohy; trápily ji silné bolesti v oblasti dělohy, pochvy a pánevních kostí. Spodní část břicha jakoby ji spaloval oheň. Do pochvy dala tampon, jež namočila v Todikampu, a na spodní část břicha a křížovou část páteře zábal. Tampon z pochvy vytáhla za několik minut, protože silně pálil. Myslela si, že vše popálila. Ráno bolesti zmizely a výtok se zmenšil. Proceduru zopakovala ještě dvakrát. Před léčením byla děloha 14 týdnů zvětšená a po léčení (3 tampony) se vrátila do normálního stavu.

Pro tampony v gynekologii navrhuji používat následující směs: jeden díl Todikampu rozředit v pěti dílech olivového oleje nebo rybího tuku. Účinek bude stejný, ale nepříjemných pocitů mnohem méně.

Při myomu a nádorech v děloze a také u dalších gynekologických onemocnění Garbuzov doporučuje užívat tampony s hlínou a Todikampem. Užívá se nejobyčejnější hlína, která je téměř všude pod vrchní vrstvou půdy. Hlína s gázou vytvoří jednu vrstvu a z té se vyrábějí tampony v podobě párku. Na hlínu se nakape 1–2 kapky Todikampu (jestliže jej budete normálně snášet, pak je možné 5 kapek i více, ale lepší je směs Todikamp a olej v poměru 1:5). Tampon s hlínou se zavede dovnitř co nejbližší ke krčku dělohy a tam se nechá 2–3 hodiny. Léčebná kúra trvá měsíc, potom následuje přerušení a pak se vše opakuje. Výsledkem je, že nemocní nemusejí být operováni.

Fytotodik

Gennadij Garbuzov navrhl zdokonalit preparát Todikamp – přidat do něho při přípravě mastí nať pelyňku, pupeny topolu nebo břízy, česnek, myrtu, střemchu bobkotřešňovou a eukalyptus. Základ masti: hlína nebo mastek, zásyp a škrobová moučka. Smíchává se 100 mililitrů petroleje nebo Todikampu nebo Fytotodiku s připraveným základem masti, který je zředěný vodou do konzistence kysané smetany. Na vnější aplikace se používá 1–2 čajové lžičky preparátu a provádějí se jednou až dvakrát denně. Mast lze užívat i při vnitřních nehluboko ležících nádorech (fibrocystická mastopatie, osteosarkomy a také sarkomatózy plic a další), kdy se nanáší nad ně.

Todiklark

G. Garbuzov navrhl i další zlepšení Todikampu. Bral v úvahu několikanásobné převýšení léčivých vlastností černého ořechu ve srovnání s obyčejným vlašským ořechem, a proto se rozhodl připravit tinkturu z černého ořechu.

Tinktura černého ořechu je v onkologii a při dalších onemocněních oblíbená zásluhou doktorky Ch. Klark, která navrhla vytvořit tinkturu černého ořechu ve vodce. G. Garbuzov přihlížel k nápadům M. P. Todika a Ch. Klark a využil hlavní kvality uvedených metod. Rozhodl se sloučit vše nejlepší v jednom preparátu – v tinktuře černého ořechu v petroleji. Nový preparát nazval Todiklark.

Vlastní praxe G. Garbuzova ukázala, že Todiklark je mnohem silnější a lepší než Todikamp. Svým paci-

entům většinou ordinuje Todiklark, jež sám připravuje ze zvláště očištěného leteckého letního petroleje.

G. Garbuzov považuje za užitečné užívat spolu s Todiklarkem i prášek z pelyňku, hřebíčku a vratiče. Obvykle dává 1/3 čajové lžičky a v některých případech je dávka až 1/2 čajové lžičky. Byliny doporučuje užívat před nebo po Todiklarku. Jestliže prášek z pelyňku nebo z dalších bylin nemocný přijímá špatně, je možné prášek vložit do střídky chleba. G. Garbuzov doporučuje užívat Todiklark následujícím způsobem: po třiceti kapkách třikrát denně před jídlem. Léčebná kúra trvá měsíc a potom se udělá jeden měsíc pauza. Za rok se provádějí až tři kúry. Při opakovaných kúrách při onkologických onemocněních je možné jednorázovou dávku zvýšit až po dávku jedné čajové lžičky a denní do výše tří lžiček. Během třetí kúry, jestliže vše probíhá normálně, je dovoleno dávku zvýšit až po jednu dezertní lžičku.

Jestliže nemocný z jakýchkoli příčin nemůže pít Todikamp, existuje tinktura zeleného vlašského ořechu (používá se ořech, který má mléčné zbarvení) ve vodce. Její užívání je jednodušší: po jedné polévkové lžici třikrát denně pro dospělé, dávkování pro děti je nižší.

Tinktura zeleného vlašského ořechu ve vodce se užívá při chudokrevnosti a glomerulonefritidě. Tento prostředek účinkuje výborně proti hlístům a je vhodný pro léčbu jater a žaludku, pro zředění (při tromboflebitidě) a očištění krve (všechny druhy rakoviny, žloutenka, leukémie, systémový lupus erythematosus a další onemocnění).

Pro léčbu polycystózy (zvláště nadledvinek) se tinktura vlašského ořechu smíchává se stejným množstvím medu nebo cukru, tři týdny se skladuje v chladu (ve sklepe nebo lednici) a pije se po jedné čajové lžičce dvakrát denně.

Tinktura ve vodce se stejně jako Todikamp úspěšně používá i u radikulitidy, osteochondrózy, hypertonie a osteomyelitidě (užití vnější i vnitřní).

Další sloučeniny uhlíku používané v lidové medicině

Tato část obsahuje hlavně teoretické informace o různých sloučeninách uhlíku, jež se používají v lidové medicíně. Časem hodlám rozšířit tuto část a prosím čtenáře, kteří mají zkušenost s užíváním sloučenin uhlíku, aby mi o ní napsali a popsali, jak se léčili a s čím se setkali během uzdravování.

Benzin

Benzin je směs uhlovodíků C_4 – C_{12} , jenž se užívá zevně.

Naftalen

Naftalen (z řeckého *naphtha* – ropa; $C_{10}H_8$) je uhlovodík aromatické řady s dvěma spojenými benzenovými jádry.

Čistý naftalen je tvořen lesklými lupínky, jeho teplota tání je 80,2 °C a teplota varu 217,9 °C. Má charakteristický zápach. Naftalen není rozpustný ve vodě, ale dobře se při zahřívání rozpouští v lihu, éteru a benzolu. V roztaveném stavu je velmi dobrým rozpouštědlem mnoha jiných obtížně rozpustných organických sloučenin.

Naftalen se obvykle získává z černouhelného dehtu a při frakční destilaci ropy.